உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிங்கை

உலகம்மை

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

விக்கிரமசிங்கபுரம்

நமசிவாயக்கவிராயரவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

[illegible]

அனந்தகிருஷ்ணக் கவிராஜரவர்களால்

பரிசோதித்து

களக்காடு

[illegible]

பண்ணை மு. ரா. சக்தி அய்யரவர்

விக்கிரமசிங்கபுரம்

பண்ணை சிவஞானபாண்டியத்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

[illegible]

கணக்கு

ஆரியமுத்துப் பிள்ளையவர்கள்

வி. வ. சங்கரலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்.

க. பெ. ச. தம்பா உபாத்தியாயரால.

அம்பாசமுத்திரம்.

பாரதிவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ஸூ இதன் விலை அணா ௪

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாயக் கவிராஜரவர்கள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய,

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

என்பாலிரங்கா திரும்பான் மனம் படைத்   த
வன்பாலெறுப்பான் மழப்பாலதாகா   தோ
அன்பான் மூலைப்பாலமூம் பாலனுக்களித்   த
வுன்பாலனைந்தேனுலகுடைய மாதாவே... ... ... (க)

என்னுடைய சென்ம மினியுடையேனல்லனெனி   ற்
பொன்னுடைய மின்னிடையும் பொன்னடியுங் காண்பே   னோ
மின்னுடைய பல்லதுக்கி மேநியுடையான் வருநா   ள்
உன்னுடைய தந்தமுலகுடைய மாதாவே, ... (உ)

யேகிவிடிவிட்டிரவி யின்னமொரு சென்மமெடு   த்
தாக்கூமுன்னியாறுமருவியு நான் காண்பே   னோ
போகியபோனைம்புலனும் போம் வழிபோகாத   சிவ
யோகிகடம்பேறெ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ந)

என் பொருளை நெஞ்சாலின்னமு முன் கோபுரமு   ங்
தன் பொருளை நன்னதியுஞ் சந்நிதியுங் காண்பே   னோ
பண்பொருவா நீதிப்பழங்கடவுள் வேதாந்த   த்
தொன் பொருளேயம்மை யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ச)

காறுமுடையுடம்பு நந்திறைலெங்ஙைதயொ   ரு
கூறுமுன து திருக்கோலமு நான் காண்பே   னோ
ஏறுபதப் புள்ளினங்க ளொள்ளி முகந்துன்னாத   ற
நூறுமலர்க் கடந்தஉலகுடைய மாதாவே... ... ... (ரு)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா,

அண்ணாட்டுல கெய்திடினு மாறும் படித்துறையு ந்
தண்டலையுந் தென்பொதியச் சாரலு நான் காண்பே னோ
துண்டமதிக்குடுமித் தொங்கலார் சிந்தைய தி
லுண்டகதிர் வேற்கண்ணுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬)

ஈட்டுதமிழ் மாமுனிக்குச் சித்திரை மாதப் பிறப்பி ற்
காட்டு மணக்கோல மெந்தச்சர்லமு நான் காண்பே னோ
வேட்டு முலைப்பாலிமய வெற்பரசி யொக்கலைவை த்
தூட்டு மகவே யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭)

தன்னூற்றி திரைப்பார் குழிற் முன் குறுமு னீ ர்
தன்னூ றருவித் தடாகமு நான் காண்பே னோ
ளன்னூ மதிர்மூப்பு மொனவெங்குநிறைந்தே புற மு
முன்னூமே நின்று யுலகுடைய மாதாவே .. .. (௮)

காடுஞ்செடியுமையோ காணடைமே போய்த்திரிந் து
பாடுங்கவலையு மென்பாண் கலியுங்கா தோ
தோடுங்குழையு மெட்டிக் தொடு விளையாடி நட ந்
தோடுங்கயற் கண்ணுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௯)

காலைப்பொழுதெழுந்து காமர்மலையைச்சரு வி
மாலைப்புனல் படிந்து வந்துளையுங் காண்பே னோ
மேலைக் கடவுள் விலையெழுதுஞ் சாதனைப்பொ ன்
ஞேலைக்குழையா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰)

பைமருந்தும் வாகடநூற் பண்டிசரோ கொண்டு வந் த
கைமருந்து மேதுமஞ்சட்காப்பு மருந்தொவ்வாத ல்
செய்மருந்து பின்னையு முன் தீர்த்த மருந்துண்டு பிணி க்
குய்மருந்து வேறே துலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰௧)

காட்டு மருந்துங் கடை மருந்துங் கைசலிக்க க்
கூட்டு மருந்துங் குண மருந்தெல்லாமினை யே
ஆட்டு மருந்தைப் புலனுக்கள் பிருந்தாற் போலயென க்
கூட்டு மருந்தன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰௨)

பன்னுதரமோ வாயுப்பற்றி வலித்தீர்த்தலைத் தா
லென்னு தரம் வேறே யிருப்பு தரமோவுரையா ய்
மன்னுதராமாறுடைய மைந்தரிடுமோமைய ரு
ருன்னு தரம் வேறோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰௩)

ஆர் மருந்தும் வேண்டேனீயாடுமபிடேக மஞ்ச ள்
நீர் மருந்தும் பாண்பிணியை நீக்கமருந்தாசா தோ
வேர் மருந்தும் பச்சிலையு மெய்மருந்தாங்கை மருந் து
மோர் மருந்துமேதோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௪)

வண்டிருந்தார் கூந்தல் மலை மருந்தா முன்னையுமூ ட்
கொண்டிருந்தும் மாயக்கொடும் பிணிக்குள்ளாவே னோ
பண்டிருந்தாக்குள்ளே பசித்த பசிபாலமுர் த
மூண்டிருந்தார்க் குண்டோ வுலகுடைய மாதாவே.... ... (௧௫)

பாமாலெனென் சொல்வேனோர் பச்சிலையுந் தீர்த்திடு மு ன்
காயமபிடேக மஞ்சட் காப்பினுக்குந் தீரா தோ
நீராபினுடு மஞ்சணீர் குடித்து நோயிருந் த
தூரர் கனவன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௬)

பண்டிதமோ வாரும் பரிகாரம் பாரும் வெ கு
கண்டிதமாய் நோய்க் குமதுகை மருந்து தாரு மென் றே
கொண்டிதனுற் றீருமென்றே கொண்ட மருந்தெத்தனை யோ
வுண்டித நான் காணேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௭)

முன் குறையதாக முதுக்குறைவில்லாரிகழ ப்
பின் குறைதான் பட்ட பெருங் குறைதான் போதா தோ
என் குறையிதென்னு ரினிக்குறை வந்தான் முழு து
முன் குறையிதென்பாருலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௮)

தட்பி விப்பாய் நோயை யென்னைத்தாவிப்பாய் சற்குருவா ய்
செப்பி விப்பாய் ஞானந்தெளி விப்பாய் யென்றிருந் தே
னொப்பு விப்பால் வேறுபட்ட தென்குறை யென்றாரு க்
கொப்பி விப்பாயம்மே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௯)

இந்தரகின்றோரா யிரந்தர னொந்தேனுனை நா ன்
மந்தர மென்றூனு மனப்பாழிரும்பு தேயாதா ல்
தந்தர மென்றோடி வருஞ் சண்டனுக்குன்றெண்டனப் போ
துந்தர மென்சொல்வேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௰)

ஈகபல மங்கோர் கதலிபலமாகா தெ ன்
போகபலன் மெய்யடியார் போக்கிய பலன் போலா மொ
ஆகபல சொல்லி யென்ன வாவதடியேன்பிறந் த
யோகபலனன்றேச்சுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௧)

நீர்க்குமிழி வாழ்வை நிலைக்குமிது வென்று நெடு ம்
பார்க்குள்ளிருந்தேதோ பழிக்குளாகப்பட்டேனு ன்
ஆர்க்குள்ளொன்னை யொப்பிநிவதம்மமா வுன்னைநம் பி
னோர்க்குளவ மானேனிலைக்குடைய மாதாவே. ... ... (௨௨)

என்னிமித்த நீயிரங்கிலெனிமித்தம் பார்ப்பதெந்த த்
துன்னிமித்தமேனுஞ்சுப நிமித்தமாகா தோ
நன்னிமித்தமாக்கி யென்னை நானு மித்தனைக்குயர்ந் த
துன்னிமித்த மன்றேவுலகுடைய மாதாவே ... ... (௨௩)

பொன்னை நொந்து கொண்டாலப் பொன்வருமோ முன்னை வி னை
தன்னை நொந்து கொண்டாலுந் தன்மை நன்மையாயிடு மோ
என்னை நொந்து கொள்கி லின்பமன்றித் துன்பம்வ ரி
னுன்னை நொந்துகொள்வே னுலகுடைய மாதாவே ... ... (௨௪)

கைப்புக் கொடா தினிப்புக்காதல் கொடா வெங்கால ன்
வெப்புக் கொடாரிகொண்டு வெட்டிடினும் பட்டிடலா ம்
தப்புக் கொடாத கலிச்சண்டாளன் கையிலென் னை
யொப்புக் கொடாதே யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௫)

தப்புமிக்கு மெய்வாக தன்மை யொப்புன்மையி ற்
றப்புமிக்கு மெய்ப்பெல்லாம் வாய்சொல்லும் வேளாமென வே
செப்புமிக்க தொழமிடு நீந்தமையே வாழ்த்திலென க்
கொப்புமிக்கு மூண்டோவுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௬)

தீராரோகம் பெறினுந் தீர்ப்பதுவுந் தாயர்முக ம்
பாராரோ பிள்ளை பசித்தழுது சோர்ந்ததென் று
ஆராரோ வென்று தொட்டிலாட்டி முலையூட்டுவ து
ஆராரோ சொல்லாயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௭)

வீணாவாய் வீழ்துரும்பாய் மெய்யிலைவாய்மை திரு ப்
பேணாவாய் வாழ்த்தி யென்ன பேறுபெற்று யென்பாரோ ல்
ஆணைவாய் மூடுதுணை யாமோ வுலை மூ டி
வூணைவாய் மூடாது வுலகுடையமாதாவே. ... ... (௨௮)

நாருடைய புன்மை மலர் நன்றிடமை பார்க்குமென க்
காருடைய நானுன்னருளுடையனுவே னே
காருடைய விண்ணினைக்குங் காவுடைய சிங்கை யெ ழு
[illegible] மாதாவே (௨௯

ஈச்சிச் சுடர்விடுத்தாச் சடமேன் மூச்சடக்கி ச்
திச்சிச் சுடலையிட்ட தீப்பிறவி தீரா சோ
துச்சிச் சடவுமுலைத்தூசர் கயிலாயம லை
யுச்சிச் சுடரோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௰)

கன்று மறிபோற் குதித்துன் காதில் மறிந்தோட முக்க ட்
குன்று மறிவுங் கடுவெண்கூர் விழியின் பார்வையி ஞ
லென்று மறிநேரா யவெருக்ரனையோலத்தனை யி
லொன்றுமறியேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௧)

புக்கலை வேணங்கு மிங்கும் பொய்க்கலை நூல் சொல்லி வெறி க்
குக்கலை யோவார்க்கித்தம் நீகூக்கலையென் கொள்கையென் றே
மிக்கலை நூல் முதநொளிருமே கலைசூழ்வெர்பர தி
யொக்கலை மேற பிள்ளா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௧௨)

யீட்டி யதுககாக வகுமிக குமெனக்காட்டி வம் பி
லாட்டி யலைத்தாயினிரா ளைதும் போதா தோ
காட்டி மறைநததாருயிர் துக கன்மபலபோக மெல் லா
மூட்டி வித்தாயுண்டேனுலகுடைய மாதாவே. .. ... (௧௩)

செவ்வொன்றே காண்பேன் சிலவொன்றேயிம்மிவா த்
திவ்வொன்றே வூழ் வினைதானென்ப தொன்றே வாயிர மோ
அவ்வொன்றே கொடி நததுண்டாகக மனமேகக முற் ற
தொவ்வென்றே கெட்டேனுலகுடைய மாதாவே. .. (௧௪)

தின்னுடனே காலர் சினநதுடனே யென்னைய வர்
தன்னுடனே செல்லவராகுத் தாழ்கிலவர் தாழ்வா ரா
என்னுடனே மாறுகொளவேடோ ரிங்கிவொன்றங்க வ ளா
யுன்னுடனே சொல்வேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௫)

புத்தி யென்ன வித்தை யென்ன போத மென்ன வேத மந்தி ர
சித்தி யென்ன வித்தனைக்குஞ் சேதமென்ன வாரா தோ
பத்தி யென்ன தென்னவொருபான்மையிலே மேன்மை பெ ற
உத்தி யென்ன சொல்லா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௧௬)

விண்டாற் பயனேது விண்டபடியெ யுனையு ம்
கொண்டாற் பிறவி கொடுத்தார் கெடுப்பா ரோ
கண்டாற் பசிபோ மோகையளவினெய்யிடு சொ
றுண்டாற் பசிபோ முலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௭)

யீட்டி வித்தாயெவ்வினையு மீட்டினே னேதேதொ ன்
ருட்டிவித்தாயப்படி நின்றுடினேன் மேற்குறை யோ
காட்டி வித்தாய கண்டதெல்லாங் கண்டேனீ கன்மப ல
மூட்டி வித்தாயுண்டேனுலகுடைய மாதாவே. ... [௩௮]

பார் வழிச்சென்றெத்தனையோ பாடினேன் பாதகர்த ம்
பேர் வழியுங் கேட்டுருகப்பேச்சுணாத்தேன் பேய்ச்சுணாக்கா ய்
தீர் வழியுண்டோ கசப்புத் தீம்பால் விடடேது பிழை
யோர் வழியுங் காணேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௩௯]

பெத்தரிக்கத்தார்க்கிதமாய்ப் பேசினு மென்பேச்சைய வர்
கத்தரிக்கப் பார்பரல்லாற்காசுபணந்தாரார ல்
வித்தரிக்கத்தேவையில்லை வீண் குடும்பந்தாங்கி யென் னு
னுத்தரிக்கக் கூடாதுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௪௰]

சித்தமோகந்திமிரந்த தீவினையே தீவினை யா
மத்தமோகம புரியவன்னது மோகித்ததென் ன
சத்தமோ வாருதியென் சாதகமோவெட்டிது தா
னுத்தமோ சொல்லாயுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௪௧]

வெள்ளமறியாமல் விழிவீழாதே வெவ்வினையு ன்
கள்ளமறியாமல் மனங்கைகடந்தரெனறு மோ
துள்ளமறியேந்தின்றுரு தோன்றுவதுந்தி ரு
வுள்ளமறியேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௪௨]

நன்றுங்குறியேனயங்குறியாய் நினறதி லே
யென்றுங்குறியே னிடராற்குறியேனே ன்
பொன்றுங்குறியாற்புழுங்கிதுவென் போக்குவர த்
தொன்றுங்குறியேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௪௩)

முத்தாரமந்த முழுத்தார்வதனவிம் ப
வித்தாரமாமதியுன்மேனி செக்கர்மாலை யென றே
சித்தாரவிந்தம் வைத்தசெல்வருக்கோ செலகதி வீ
டுத்தார மிட்டா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௪௪)

வைப்புரிய முன்னீர் வலம்புரியுந் தொண்டர வ
ரொப்புரிகையாளரிடம்புரிவிண்ணோரிடங் கா ண
வெற்பிருக்கையாளரொடு வேதவிந்து நாதாந்த த்
துப்பரிக்கைமேல் வாழுலகுடையமாதாவே. ... ... (௪௫

ட்டிற் பிளவுபடாப் பேதமைப் பட்டேற்றகை
முட்டிட்டியினை மறைர்மோது வரங்கே தா
மட்டிப் பகல் மதிபோல் வாழ்ந்தவரைத் தாழ்ந்திரந்து
வெட்டித்திரிந்தேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (சசு)

வம்பருக்குளாய்ப் புறம்போய் வாடாமலுன்கரு
சொம்பருக்கு ஞானந்தொழும் பருக்குளாவே
நம்பருக்குமாரனைர்கு நாணைர்கும்பருக்கு
உம்பருக்கும் வாழ்வே வுலகுடைய மாதாவே. ... (சஎ)

குன்றொரு நடலோ ஏறிந்தோ ஏறிந்தோடி
சென்றொரிடந்தேடிச் செல்வமென்று சொல்வதற்
இன்றொருவுளதோமற் றெல்லாங் கடந்ததென்
தொன்றொரு பலவோவுலகுடைய மாதாவே. ... ... (சஅ)

குன்றுபடுவெங்கானிற் கொடுபடாயானை கொப்ப
தென்றுபடுமென்பாரிம படருக்கொப்பா
கன்றுபடுநோயைக் களைந்திடிலோசித்தமென
கொன்றுபடுமம்மேவுல குடையமாதாவே ... ... (சகூ)

பெத்தரிகந்தானே பெறுகதியென் பாரதையு
பத்தரிகழ் நதேருப்பாரதிச் சென்றேற்றுவரா
சத்தரிகன் சாத்துமொருநாயகர் கன்சாத்துமு
யுத்தரிகந் சாத்துமுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ருய)

மல்கிதிரியில் வளர்ந்ப நெஞ்சுருங்கி
அல்கித்திரியுமனத்தன் பறுவே னென் பெறுவே
நல்கித்திரியாத ஞானம் வைத்தாவினையினை
கொல்கித்திரிவேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ருக)

சொல்காதோ கண்ணே சுருங்காதோ சன்மையன்
மல்காதோ மறைதை யெவ்வாறுணர்ந்து தேறுவ
நல்காதோ தம்மை முற்று நம்பினேனென்பதென
கொல்காதோ சிந்தை யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ருஉ)

ஆற்று நீர்போற்ப் பெருகியற்றுவிடுமெல்லதற
சேற்று நீர்போற்குழம்புஞ் செல்வநிலை நில்லாதா
ஏற்று நீர்கொள் வீணொன்றியாருக்கி வாரு
கூற்று நீரன் றேவுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ருங)

ஒன்றுசொல்லி நால்வருக்கு நன்மைசொல்லிப் புன்மைசொல் லிக்
கன்றுசொல்லி னுலவனைக் காய்ந்து சொல்லியேறப்படுத்தேனென் ம்
என்றுசொல்லி நீக்கவொட்டா தில்லாமை யெல்லா த
தொன்றுசொல்லிலாமே யுலகுடைய மாதாவே. (௫௪)

கத்துப்பிடித்தேன் கடைப்பிடியென்றுன்கரு ணைக்
கோத்துப்பிடித்தேனைக் கொண்டுபணிகொள்ளா யோ
பத்துப்பிடித்தாதி பாண்டரங்கன் றாண்டவத்து க
கொத்துப்பிடித்தா யுலகுடைய மாதாவே. (௫௫)

மூடமிதுவன்றோ முறைதிரம்பிவம்பிலே போ
பாடமிடுங் கல்விப் பயனொழுக்கம் பாழ்படலா ல
தேடவரும் பொருட்கடவேசாதரவெல்லாம் வேகக்கடவே ற்
றோடுமெனநிற்பே னுலகுடைய மாதாவே. (௫௬)

மூடப்படுதழல் சூழ்மோகமனமாய் நமன் போ
ராடப்படு முன் விரைந்தாட் படநின் பாற்படு போ
வாடப்படு சிறையாய வல்விலங்கிற பட்டவரு க
கோடப்படுமோ வுலகுடைய மாதாவே. (௫௭)

இட்டுமோ இட்டாதுன் சேண்மை வணங்கேனென து ழ்
தட்டுமோ தட்டாதுன் றண்ணளியைத் தாராய் நீ
எட்டுமோ வெட்டாத யென்மனநானீடே . ஒ
வொட்டுமோ வொட்டா துலகுடைய மாதாவே. (௫௮)

பண்ணுது நன்மை புன்மைப பாழ்வினையென்னுள்விடி யு
மண்ணு திருந்தாலணியு மணியாகா தே
எண்ணுத தென்னண்மன ஈட்டியவைப்பதுன க
கொண்ணு தென்கணமென வுலகுடைய மாதாவே. (௫௯)

பண்ணுதோ பேருளுன் பார்வையதனுலெனக் கு
கண்ணுதொயிய்யட ராருயிர்ங்க நீயிரங் க
எண்ணுதோவுன் மனந்தா னென்மனங்கல்லென்றது தா
னெண்ணுதோவம்மே வுலகுடைய மாதாவே. (௬௰)

நீதியவா யன்னை நினைபோர் வினைத் தியை க
காதிய சாம்பிராச்சிய பதங்கை விலக்குங் கொள்வரா ம்
வாதிபல தங்கவருக்கிங்கிதனைப் பாக்கவு மோ
ருதிடம் வேறுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. (௬௧)

வெள்ளமோ வெள்ளிமலை மேலோதமிழ் மகிழ்ப்
பள்ளமோ தெள்ளிய நார்பகது முக்கோணமத்தியமோ
கள்ளமோ காண்கிலனுன் காண்டேறுனக்கடியா
ருள்ளமோ கோவிலுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬உ)

வெள்ளத்திருப்பா யென்விம்மலையுன் பொம்மல்முலை
வள்ளத்திருப்பான் மறைக்குழந்தைக் கேசுரப்பாய்
கள்ளத்திருப்பா மென்கன்மனம் விட்டேவடியா
ருள்ளத்திருப்பா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௩)

பொன்னை நமபிவேறோர் புவியைநம்பி யொவ்வொருவர்
தன்னை நம்பி யாயிரமடோ தன்னை நம்பி வாழ்வாரால்
என்னை நம்பினோர் சலிக்க யான் சலிக்கவென்று நன்று
புன்னை நம்பி வாழ்ந்தேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௪)

சற்றதுணையுண்டாங் கருத்தறிவு கல்வியன்றே
பெற்றதுணை மாரோ பெருந்துணைகள் வேறுமோ
ஆற்றதுணையாரோ அருந்துணையாய் நல்கெனக்கா
குற்றதுணையமமா வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௫)

ஆட்டைக்கொருநாரந்தானெனுஞ்ஞ மீனமலை
கூட்டைக்கழுவியபமை மகோவில் பணிவாசலிற் போய்ப்
பாட்டைக்குளறிருந் தொப்பர்றுகிலாதற்றதுள
வோட்டைக்குடமோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௬)

வேட்டமிலாக்காணகத்து வெய்விலங்கா வெவ்விளையுன்
நாட்டமிலாப்பாழ மனது நணணினதுக் கொண்டுதோ
வாட்டமிலாச்சீர்ச்சோலைநது வாடி நிற்க நான் மறுவி
லோட்டமிலாத்தேரோ வுலகுடைய மாதவே. ... (௬எ)

சொற்பனமாம வாழ்வு சுபசோபனமாம ஞானமென்று
கற்பனையாவுந தெளிந்து காண்பனவுங்காணபாரால்
நற்பனசோசததுணரோன் ஞானநிலை கணடவாத
முற்பனமார் ஞானபாருலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬அ)

பூசனையாலுன் கமலப பூஞ்சரணம் பூர்வசென்ம
வாசனையார் காண்பரது வஞ்சனையார் காண்பாரோ
யீசனை பாகனுடைமைவொண்ணாவர் கருத்திண்
யோசனையார் காண்பாருலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬கூ)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நையும் வகைசெய்து மன நாணும் வகையெய்தியற ஞ்
செய்யும் வகைசெய்து நெறிசேரும் வகைசேரா போ
பொய்யும் வகையொன்று மிலாப்புண்பாடுபோயடி யே
னுய்யும் வகையுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௦)

கோலக்கங்காதியுங் கூன்பிறையு நாறுமுன்ற ன்
நீலக்கண்பார்த்தெனக்கு நீயுதவுநாளெது நா ன்
மாலக்கண் சாத்து மணவாழவொடு நீயிருந் து
வோலக்கங்காண்பே னுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௧)

ஆலமிடுதுன்பத்தறிவி னெருப்பாக மயிர் ப்
பாலமிடுகின்ற தெனப்பலபிணிபட வெம்பினதா ல்
வாலமுடவெண்பிறையார் மாலையிட நாது மை
யோலமிட நின்றுயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௨)

பெண்மையென்று மாண்மையென்றும் பேதமென்றுஞ் சாதியெல்லா ந்
தண்மையென்று நெஞ்சிலொரு தண்மையென்றுங் காணபாரா ல்
திண்மையென்று டல் பலவுந்தேர்வார்தெளிந்த டி
யுண்மையென்று காண்பேனுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௩)

ஆங்காரணந்தான தாங்காரவெம்பிணிக்கு ட
பாங்காயிருந்து பரிகாரஞ்செய்வாரே ல்
வேங்காரம் வைத்த புணைபோல் வெவ்வினைப்படடேர்கிறங் கா
யோங்கார வாழ்வே யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௪)

நீர் குறைய வாடி நிலைகுலைந்த தாமரை போ ல்
சீர் குறைய வாடி நொந்து சிந்தை குறையாகா தே
ஆர் குறை சொல்வோருனை நீ யங்குறைய மிங்கெனி மேற்
கோர் குறையுமுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௫)

தப்பினை பொன்பார்ப்பருன்னைத் தாழ்ந்தவரைச் சூழ்ந்தவற் கு
கைப்பினை வேழந்தொழுவார் காம்பினைய தோளினையா ர்
துப்பினைய ஞானச்சொரூபினைமால் செய்ய சி ர
மொப்பினை செய்கூந்தலுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௬)

செப்போசெப்பன்றோ நான் செப்புவதிங்கிப்புவ ன
வைப்போவைப்பன்றோ நீ வாழ்வென்றும வாழ்வ தெல்லா ந்
தப்போதப்பன்றோ வந்தனை யுனை நானொந்து துன க்
கொப்போவொப்பன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௭)

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

செப்பலவுன் கொங்கை பசுந்தேனலவுன் பான்மொழி செ
துப்பலவுன் செவ்வாய் சுரும் பலவுன் பார்வையம் யே
இப்பலவொப்பிந்தினா மற்றெல்லாரு முன்னுவப்பு க்
கொப்பலவென் சொல்வேனுலகுடைய மாதாவே. (எஅ)

ய்த்தவெலாங்கையேற்றிரந்த வெலா மித்தனே கூழ்
வித்தவெலா மண்பிறபபில் வீழ்நத வெலாந தாழ்ந்திட நீ
வைத்தவெலா மெண்ணியுன்னே வாழ்த்தின வெலாமனது க்
கொத்தவெலாரு சொன்னேனுலகுடைய மாதாவே. ... (எகூ)

மெல்லாசனை ம்புயந்நு வேதியனப்போதியம் றி
கில்லா சொாரு மகினே ர்லைவத்து நிற்பே சே
நல்லா சிரிபரொன ஞானமொழிநதார் மயங்கு ம்
உல்லாசமின்னே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (அ௦)

காழ் மனோவாக்குடல் செயசற்பனே யோநற்பகன் மூன்
மோதிமமாய் ஞானமுடிகளின் முடிவாகா தோ
சோதிமகா மேருவில்லார் தங்கணைபடங்கயத் தி
லோதிமமாய் நின்றாயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (அக)

நற்சாபத் தண்ணருளா நான் சாாநல்கிலெ னே
டிற்சாதிப் பார்செயலோ வந்தனையுன சிந்தை யென் றே
கற்சாபத்தார் கருணை கண்களிகக நணபளி க்கு
மூறசாகப்பெணணே வுலகுடைய மாதாவே. (அஉ)

சித்தியோபவாச பல நின்னே வழிபாடு செயு ங்
துத்தியோபசாரசுபசுகிர்த பல மொழிவாதா ல்
சத்தியோபசாரசுபதன்ம பரிபாலனருசெ ய்
உத்தியோக வாழ்வே வுலகுடைய மாதாவே. ... (அங)

மூற்பாதக மிதுவோ மூதுணரேனே நு தய
வெற்பாதவக்கிரணம் வீசிவிருள்சூழா தே
பொற்பாத சேவையிடர் போக்காத வழிபுரி ங்
தற்பாத மன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (அச)

நற்பலமொன்றெய்திலேயே நண்பலவாயெண்ணுமி டர்
டற்பல புண்பாடு பல பலவென் சொல்வே னே
பொற்பலர்செந்தாமரையிற் பூத்தவெனவாய்த்தொளி ரு
மூற்பலமென் கண்ணே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (அரு)

இங்கரிப்புக்காரனாப் போலேணரிப்படதெண்டரந்தத்
தொங்கரிக்கட்டே தொழிப்பார்சொந்கலயன் ... வே ...ளே
சங்கரிக்கத்தானே படைதான் வெலைபடுமோ ... நீ
யுகரிக்கப்போமே வுலகுடைய மாதாவே. ... (௮௬)

சூழியற்றுக்கான சுரிகுழற்குந் தோளிணைக்கும்
வீழிய துப்பாரி தழ்க்கும் வெண்ணகைக்கும வெவ்வேறுய்
வாழியநந தாமரைக்கும் வாழ்த்துரைத்து வடினநா
ஞூழியத்துக்காளோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௮௭)

புந்திச்செயல் மடலிற் பூண்டு புல்லிலே தவி
சிந்திச்சிதறிவ ... திரா ... டேர்திர்வேளே
வந்திச்சு ... சிதை யானை ... ப்போர்கணையா
யுந்திச்சுழியா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௮௮)

நீஞ்சக்கட்டப்படுமோ ... தோணி தனில்
வாஞ்சைக் கடல் கடந்தென வஞ்ச நெஞ்சம் வாராதே
தீஞ்சர்க்கரைமொழியாய் செய்ய ... கூர்விழியா
யூஞ்சற்குழையா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௮௯)

அம்பளவோ கார்வியரும் ... பளவோ பார்வையருட்
சம்பளமேற்றுண்பவர்குத் தானமுத்தி தானமரேரு
பம்பரனை யுரும் விண்ணோர் பட்டணமுங் கட்டியதற்
கும்பளமோவிடடா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௯௰)

தேர்ச்சிரரா நெஞ்சறிவைத் தீங் ... செஞ்சாலி ... ப்
டோர்சிதரா தென்னம பெருஞ்சிதலாயுல் ... தோ
வார்ச்சிதரா வூம்லவிதே நான் சொ ... கேட்
டோர்ச்சித நீ செய்யா யுலகுடைய மாதாவே. ...

பற்றிவைத்த வென்னறிவைப்பாண் கவலை வீண்பட ...
மூற்றிவைத்து வம்பின் முதலாக்ககாரிய ...மோ
நெற்றிவைத்த கண்ணனொடு நீ நடுவாயத தாலிதை ...
னொற்றிவைத்ததுணடோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௯௨

விட்டிலே யொத்து விளக்கிலே வீழும் வினை ...
கட்டிலே வீழ்ந்து தவங்காண்கிலனென்றேங்குவனே
தட்டிலே யேழைமனஞ்சஞ்சரப்பட் ... சிமய
மொட்டிலே வீழா துலகுடைய மாதாவே.... ... ...(௯௩)

நானேதிங் குண்மைசொல்ல ஞானமறியேன் மயி லே
மானேயென பொன்னே மணியேபரகத மே
தேனேயென்பால் சேர்ந்த தீங்கனியே மாங்குயி லே
ஊனேயென்பேன் கேளு லகுடையமாதாவே. ... ... (கச)

மண்ணுங் குழிந்த தற்பர் வாயிலிற்போய் வந்து நொந் த
தெண்ணுங் குழம்புமனமெங்குமெனக்கேயிரங்கா ய்
பண்ணுங் குழைந்த சொல்லும் பான்மணக்கமேனுமு லை
யுண்ணுங் குழந்தா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (கரு)

பொட்டசத்துப் பொன் போலும் புட்கலத்துச் செம்மணி யும்
டிட்டகசது கதுள் ளொநானென்றுமவைத்து க்காண்பே னே
சட்டசத்துக் கொன்றோ கைத்தாடசிபல கூணிதென் ன
ஒட்டகததுககொன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ...(கசு)

பெண்டாட்டி பிள்ளையெனப் பேயாட்டங் சாட்டியெனை க்
கொண்டாட்டுவித்த வுனைக் கொண்டாடவேண்டா மோ
மிண்டாட்டு பாண்கலியால் வீணாட்டமாட்டி யெ னை
யுண்டாட்ட வேண்டா முலகுடைய மாதாவே. ... ... (கஎ)

பற்றப் பிறவினையைப் பாலின் மறைந்தோர் வளர்த் த
தெற்றைப பிறவிடிலித்தீப் பிறவிதீரா தோ
மற்றப்பிறை மயஙக வட்டரததின ச்சுட்டிகட் டு
மொற்றைப் பிறையாயுல குடையமாதாவே. ... ... (கஅ)

காமச் சு ா நெருப்புக் காயவிழிபாய்ந்து நெஞ் சி
ளீ ாச்சு ர் ெ ரியோ வொன்றுமவைததுக் காணபே னோ
ோா ச்சு ர் முடிததா சூரியோதயச சுடர் சே
ட ா ா++ ோ வுலகுடைய மாதாவே ... ...(கக)

யெவ ா ுனே வினையை மேவாதருள் கிலே வே
றெவ்வாத ா விகசிரவா திரங்கா , யே த
அவ்வாதய ன யெபிற தளாண புழுவாய்ெ ாலி வ
தொவ்யா தென் ன மமே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (ா)

ஏ திசைய வண்டிரங்க வெணடிசையவெண்டுகிலா ர்
சூழிகழி கிணடுதுணைததா ழளித்காளவா ய்
ஆழிகெடு கீொருகையை போசனத்தர்தொ ழ
ஊழிெொரும் வாழியுலகுடைய மாதாவே

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த

இராயபுரம்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ,

வெ. மு. பழனியப்ப செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

சுப்பிரமணிய செட்டியாரவர்கள்

பேரில்

கீர்த்திமஞ்சரி.

இஃது

மதுரைஜில்லா-திருப்புத்தூர்த்தாலூகா

செங்கோட்டு

சேஷப்பையரவர்கள் குமாரர்

ஸ்ரீ சுப்பராய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணியஐயரவர்களது

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881ஸு.

சிவமயம்.

சாத்துக்கவிகள்.

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய

தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்,

ஸ்ரீமது

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலமேற் பொலிவுறுபல புலவரொடும் பிரமரங்க ளினஞ்சுவைத்தாம்
அத்தமிகு மொழிப் பதுமத் தானந்தங் கொண்டிசைப்பாட டமாந்துபா
முத்தமிழும் பரக்குஞ்சுடர் மண்ணியபூ பனசீர்த்தி முழுதுஞ்சேர்த்து
நத்துமண மஞ்சரியாத் தந்தனன்சுப் பராயனெனு நாவலலோனே.

மதுரைஜில்லா-காரைக்குடி-சதாவதானம்

ஸ்ரீமது

பால சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரியவராப் புகளதடமும் பெரியவராவுறைமடமும் பிறங்கனோமா
வுரியவராலயங்களுமி ராயபுரத்திட உமறை யுணராதநூனமுப
புரியவராசாவதிக்க வாழ்சுப்ரமணியவள்ளல் புகழ்ப்பூங்கொத்தைத்
தெரிவரப்படிவமணக்கத் தந்தனன்சுப்பராயமறை தோனாவோனே.

மதுரைஜில்லா-நெடுமரம்

ஸ்ரீமது

இராமசுவாமி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமருவுராசநகர் வளாவணிகுலதிலகனை செயவேள்செய்ய
வுருமருவுகழலிவிசுப் பிரமணியவுசிதனமீ துவந்துநாவற்
மருமருவுபுவிமகிழ நறகீர்த்திமஞ்சரியாந் தமிழிசைத்தான்
மருமருவுபொழிற்செந்நெனகாசசுப்பராயகவி வாணன்றானே.

நேரிசைவெண்பா.

கற்றோர்செவிக்கமுதங் கல்விவித்து மூடரன்றி
மற்றோர்மதிக்கு மணிவிளக்காம்—பொற்றிருமா
மாதுபோற்று செந்நகர் வாழ்சுப்ப ராயதுங்கன்
ஓதுகீர்த்தி மஞ்சரிசெய் யுள்.

சாத்துக்கவிகள்.

மதுரைஜில்லா-வேதியன்குடி.

ஸ்ரீமது

கஸ்தூரி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

சீராரிராயபுரத் திற்சுப்பிரமணியப்
போரேற்றின் கீர்த்தி புகன்றனனால்—ஏராருஞ்
செங்நெற்குடிச்சுப்ப ராயன்றிகழறிஞர்
மன்னற்குடிப்பிறந்த மால்.

இதுவுமது.

பிங்கலனேர் ராயபுரத் திற்சுப்பிரமணிய
துங்கன்றன் கீர்த்திதனைச் சொல்லினன்—எங்களுடை
சேடப்பையன்புதல்வன் செங்நெற்குடியிலுள்ளான்
நீடறிஞன் சுப்பராய னே.

குன்றக்குடித்

திருவண்ணாமலை ஆதீன மடத்துவாசல் வித்துவானாகி

கமழுந்தி வங்கிசன் வானவிதாச

வீரபத்திரக்கவிராயரவர்கள் குமாரர்

முத்துசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழ்நூலிலக்கியமு மிலக்கணமும்பலகலையுந் தேர்ந்தாராய்ந்
திந்தையினிலிராசநகர் வாழ்சுப்பிரமணியனருஞ் சீமான்சீருட்கு
விந்தைபெறவணிகீர்த்தி மஞ்சரிப்பாமாலைதனை விளைந்துதந்தான்
சந்தவயற்செங்நெனகர் மேவுசுப்பராயனெனுந் தமிழ்வல்லோனே.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இலகுகலியுகசகத் திரநாலுதொள்ளா யிரத்தேழு பத்தொன்றிலெய்
தியசாலிவாகன சகாத்தமோராயிரமு நூறுதொண் ணூற்றொன்பதில்
நலதாதுவருடமதி மிதுனமிருபதின்மூன்று நாள்தனிற் சுபவாரமும்
நாளும்வளர்பூர்வபட் சச்சதுர்த்தசிமூல நாட்பிராம்ய நாமயோகம்.
குலவுசுபகாரணமுங் கூடியதினத்தினிற் கோராச நகரில்மேவும்
குபேரனெனவருபழனி யப்பவணிகேந்திரன் குமாரன் றமிழ்க்குதாரன்
ஐலமதனெனுஞ்சுப்பிர மணியபூபன்மீது திகழ்கீர்த்தி மஞ்சரிதனைச்
செங்நெற்பதிச்சுப்ப ராயய்யநாவலன் செய்தாங் கேற்றினேனே.

சாத்துக்கவிகள்

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

கண்ணி.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	க	காசிவிஸ்வ நாதரோ தடங்கண்ணியே	காசிவிஸ்வநாததடங் கண்மடந்தையே
கஅ	க	நடக்கரியும்	கரடக்கரியும்
ச0	க	வன்பகைக்குவந்தவிர்த்து	வன்பகைக்குலந்தவிர்த்து
அக	உ	ஓங்குவில்லுங்கைபிடித்து	ஓங்குவில்லுங்கைப்பிடித்து
கூ0	உ	வீரகருங்	வீரர்கருங்
கூஅ	ச	கான்மருவேமோர்மிருகத்தை	கான்மருவுமோர்மிர்கத்தை
கக[illegible]	உ	யானைதனை	யாளிதனை
ககரு	க	வேலெடுத்துபபாய்	வேலெடுத்துப்பாய்
கரு உ	உ	கோகிலைதப்போல்	கோகிலப்போல்
க[illegible]உ	க	சந்தணமு	சந்தனமு
[illegible]கூஉ	உ	பதைக்கமொடு	பதக்கமொடு
[illegible]கூ0	க	போலமறைந்தா	போய்மறைந்தார்
உ0அ	க	கொந்தயப்பொன்	கொந்தாப்பொன்
உ[illegible]	உ	பந்தநிச்செய்தல்	பந்தித்தல்
உ[illegible]		மாமகனுமோர்ரதியை மணைந்தான் மாயந்தி நாமரதியைய வனைவிளுனராசன்	மாமகனுமோரிரதிமாதைத்தயந்தி நாமரதியையனிராசனு மணைந்தார்
உ[illegible]கூ	க	கைத்தாளமாண்டு	கைத்தாளம் ரண்டு
உகூ[illegible]	உ	தேன்றலெனும்	தென்றலெனும்
உ[illegible]0	[illegible]	போசமிமைப்பூங்குழல்கொண் மெல்லியற்குநன்மைசொல்லி	பூமருவுகூந்தற் புனையிழைக்கு நன்மைசொல்லி
உஅகூ	உ	சோபிதகிரீட	சோபிதக்கிரீட
உகூஉ	க	கொடியிரண்டு	குடயிரண்டு
௩0உ	உ	பரந்தான்	பசந்தான்
[illegible]	க	வுத்தமனை	வுத்தமனை

கடவுள்துணை.

கீர்த்திமஞ்சரி.

காப்பு.

வெண்பா.

சீர்மேவு மயிலைப் பூம்பாவை மணையனெனும்
பேர்மேவு கீர்த்திமஞ்சரிக்குக் கூறுதற்குத்—தேர்மேவும்
கொன்றையணி பெருஞ்சடிலக் குணநிலிமிழ்ந்தயம்
ஞானவிநாயகப் பெருமானாய காப்பு.

பொன்மேவு செய்யமலர்ப் பூவையருள் மைந்தனொரு
மன்மதனெனுஞ் சுப்பிரமணிய மன்னவன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (க)

அம்பிகையாள் பாதம் வணங்கலார் நெறிநிறைந்த
கம்பமுகத் தொந்திநாயனை நணுகியடித் தாளும்பணிந்தேன். (௨)

பண்புநிறை செல்வன் சுப்பிரமணிய மேருவெனுந்
திண்புயத்தான் சுப்பிரமணிய சீமான்றன் கீர்த்திசொல்ல. (௩)

மாரியொத்த கையான் வண்மையிலே வானவனெனுஞ்
சூரியன்போற் றுரையுஞ் சாரதையே முன்னடவாய். (௪)

தேரேறுந் தங்கநகரமயமோ றாதசெம்பொன்வீர் மருங்காந்தத்
தாயபான சுப்பிரமணிய மாரன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (௫)

வானவர்சேர் பூபதியே வள்ளிமின்னுடன்பதியே
கானமயில் மேலேறிவரும் கந்தனே முன்னடவாய். (௬)

மைக்கருங்கண் மாதர் மருவுசுப்பிரமணியனெனுந்
திக்கனைத்தும் வென்றஜெய சிங்கன்றன் கீர்த்திசொல்லக். (௭)

காசிவிசுவ நாதரோ தடங்கண்ணி யேகாந்த
ரேசரோ யங்கயற்கண் ணோங்கிழையே வந்தருள்வீர். (௮)

பூமருவு செந்தேன் பொழிந்துநறும் பூந்துகளார்
காமருவு ராசதந்திரக் காவலன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (௯)

கீர்த்திமஞ்சரி.

வள்ளானை யேறி விளையாடுஞ் சாஸ்தாவே
வள்ளா ரமுதனைய செஞ்சொலதர வேண்டுமையா. (௧0)

பாகனைய சொற்றருகும் பாவலாமுன் யானமொழிதல
கோகனகப பூநடுவிற கொட்டிமலா பூததொாகும். (௧௧)

ஏதுமறி யாச்சிறுவ னென விடினு மென்கவியிற
றீதசலக் கொளவீா செகததிலுளள பாவலோ. (௧௨)

பொஙகுபுயல சந்தநறும பூஙகொன் புனலருவி
திஙகளொடு தென்றலுறை தென்பொதிய மாமலையான. (௧௩)

கள்ளொழுகு கறபகப்பூங காறைட் டரமகளிா
வெள்ளருவி தோயநது விளையாடு மாமலையான். (௧௪)

செஙகட் குறமகளிா பெநதினைகாக குமபுனததுட்
சிஙகக குருளை தினமபயிலு மாமலையான். (௧௫)

செமபஞ சணைமேற றிருநிழையாா தஙகளொடும
பைமபொனமுடிக காநதருவா பளளிகொளளு மாமலையான. (௧௬)

ஆதவனா தன்றெளிபோ லட்டதிககெங குமபரவிச
சோதிவிரி நாகாதநந துன்னியிடு மாமலையான. (௧௭)

மைவனமு மைம்முகிலு மதத கடககரியும
ஐவனமும வேயு மமாநதிருசகு மாமலையான. (௧௮)

மத்தக் கரியின மருபபெறிந்து வாலவளையின
முதத மெறிநது முழஙகுசாபப மாநதியான. (௧௯)

சந்தனநதக கோலமகிற றருமடித தேறுபுனற
பைந்தாளஞ் சஙகம படிநதுவரு மாநதியான. (௨0)

மணிதஙகு தடமுந்தா மனைதஙகு பணையுஞ்சூழ
அணிதஙகி யிலஙகுஙகே ரளசிஙக வளநாடன. (௨௧)

முத்தமுத வக்கருமபு மூரியிள வாளைமுட்டத
தாததமுத வித்தடததிற றுன்னுமிரம பூரநாடன். (௨௨)

செஙகதிரோன பொஙகொளிபோற சேயிழையாா பூஞ்ஞெளியிற
கஙகுற் கமலமலா கணணெகிழ்கஙகு காறைடன். (௨௩)

பமபுவளை முதத்தொளியாற பைஙகருமபின முததியாலால
வெமபகலிற் செஙகுமுதம விளஙுபுனற் காறைடன. (௨௪)

மாங்கனியும் வாழை மரக்கனியு முட்பலவின்
றீங்கனியுந் தின்றுமந்தி சோர்ந்திருக்குங் காவுடன். (௨௫)

டண்ணளிகள் பூமிதிப்பப் பாய்ந்தநறை சார்ந்துந்தி
யுண்ணிறையச் செந்நெல்வளர் தோங்குமுயர் காவுடன். ௬)

வன்னக் கிளிமொழியார் வாய்மொழிக்குத் தோற்றபசுங்
கன்னற் சிலைக்குமதன் காத்திருக்குங் காவுடன்.

செந்நெற் குலமுதிர்ந்து தெய்வநாறுங் கற்பினர்போற்
பின்னற் றலைகுனிந்த பெட்பிருக்குங் காவுடன். (௨௮)

நீதியோர் தாசியற்றும நேமிவேந் தர்களிருக்கும்
வீதிசூழ்ந் தறமிருக்கும் வீரபாண் டியபுரத்தான். (௨௯)

கலவா லெயில்வளைந்து கற்பகநாட் டண்மியெழு
தொல்லாழி போலகழி சூழ்ராஜ மாநகரான். (௩0)

வட்டமதி போன்முகத்து மாது ரணியாங்கில்
நட்டமிடு மிக்கவெழி ஞகரிக மாநகரான். (௩௧)

பந்தணுகு மென்றனத்தா டஞ்சணையிற் றங்கொழுநர்
வந்தணுக வந்தணுகு மாடநிறை மாநகரான். (௩௨)

ஆடகபபொன் றேலைமின்னு ரங்கையினு ளீவியமபொன்
ப டகயாழ் கற்குமணி மாடநிறை மாநகரான். (௩௩)

ஞானமறை வேதியர்க்கும நாவலர்க்கும் யார்க்குமன்ன
தானம் வழங்குர்வோர் தாமிருக்கு மாநகரான். (௩௪)

அந்திவரத் தென்ற லசைந்துவரத் திங்கள்கலை
சிந்திவரக் காமனமபு சிந்திவரு மாநகரான். (௩௫)

சூழு முகிற்குலமுந் துய்யமதி யுந்தவழும
ஏழுநிலை மாடத் தெழில்விளங்கு மாநகரான். (௩௬)

தக்க நிதிபடைத்த தன்மையினு லெப்பதிக்கு
மிக்கதென மெய்ப்புலவோர் மெச்சும்அரும் பாக்கூரன். (௩௭)

ஏரி மலிந்துழவ ரோமலிந்து கார்மலிந்து
மாரிவழங் கபபசுநெல் வாய்த்தபல லூருடையான். (௩௮)

கிடுகிடென வுலகமெழு கிரிபதற வுரகன்முடி
விடுவிடென நெளியவெகு விசைவினட மிடுபரியான். (௩௯)

கீர்த்திமஞ்சரி.

மண்டலத்தில வந்தெதிர்த்த வன்பகைக்கு வாடிவிரந்து
கண்டகர் குலந்தகர்த்த கந்தடாதத குஞ்சரத்தான. (௪௰)

மூத்துநகை மின்னூர் முளரியருமை பெய்க்குந்த
னத்துருனி பாயவண்டு நாடியெழு மாலையினை. (௪௧)

மந்தார மூலலைநறு மலர்விசைசெய வண்டயொடு
செந்தேன மணங்கலந்த பிரசப்ப தாரயானை. (௪௨)

கொண்டல கலங்கக் கறைகடலும் தானாலங்க
அண்டங் சலங்க வதிருமொலிய பேரிகையான. (௪௩)

பங்கமுறத் தெவ்வாகளைப் பாரகத்துப வனமிருத்து
சிங்கமிருந் தெண்டிரையுஞ் சறும பதாகையினை. (௪௪)

எழ்முகிலு மேழுலகு மெடுப்பவோர யுஞ்சரநத்
வாழ்மனுக்கள பொய்யுத்தாலும வாக்கைநயொன்று பெயயாதான.

போர்மருவு வெம்புலியும் புல்வாய யோர் துறையில்
னீராருந்தத் தங்களப்பை நிகிழ்ப்பு மாசகணையான். (௪௬)

மூதுலகிற சேயா முழுமுப போ லேயுளதென
ரோது விழுலபுரிய பொண்டரான வெண்குடையான. (௪௭)

விட்புலனைத தாவி விருங்கசவரு வெம்மடையோரை
கட்டொழிகள சிந்தகளைவெறதார குருசேனையினை. (௪௮)

எந்நாட்டவரு மிதுமிங்கோவிலை லெனறுரைப்ப
பொன்னாட்டவருமப புகழ்நாட்டுங் கோட்டையினை. (௪௯)

ஏர்வாழ்மாத துரிசெஞ் ஞாற ரீச பெரியவடன
ஞாவாழ் திருப்பதச்செங் தாமரையைப் பூசைசெய்வோன. (௫௰)

சேடனனும புகழ்ந்த திருப்புனைவை யாசானறனை
சேடனென வந்துதித்த சிங்கக் குருவையொட்பான. (௫௧)

உத்தமமா குருகோவிந் ஓரவாழ மடாதிபன்பா
லத்துவிதங் கற்றோ னாசாக காசனையான். (௫௨)

வளமைபெறு குமபாண்டி மனவேண்ட வந்த
இளசைவனி மேகசாகுலத் தெய்துங் குபேரனைப்பான். (௫௩)

பசுசையினுற் போதிகையின் பண்பமைத்து மிளிறமைக்கும்
வச்சிரமணிக் காணிழுத்தும வன்னமணி வாசலினான. (௫௪)

முத்தமிழ்ப் பையப்புரவி லொன்றுகடை கற்றுவர
மதத்தகத்து யானை மதமொழியும் வாசலினான். (௫௫

மேன் முழுங்கயிலிரு வெண்சலத்தாற் செயநடுகைத்
தான் முழுங்கத் தமிழ்முழங்கும் வாசலினான். (௫௬

மங்கலஞ்சொன் மாதர் மடப்ப நுழலில் வண்டமைப்ப
சங்கமடைப்பேரி தவில்முழங்கும் வாசலினான். (௫௭

அணிவார் பொற்பிரிகை யாகத்துவர வெண்கவரி
மணிவார் வெள்ளைக்குடை யிரு மன்னவரும் வாசலினான். (௫௮

வாராடுஞ் சொக்கையுமை வாராடவாஸிதிரந்து
சிராடச் செங்கமலை சேர்ந்திருக்கும் வாசலினான். (௫௯

தென்னவனென் றோடாவிடுத்த பெரும்பொன்மக மேருவெட்க
வன்னமணியாரமணி மத்தளயம்போன மறுபயதத்தான். (௬௦

கன்னமிந்தி வரைட்டா சிஸிதமலர் சற்பகத்தை
யெள்ளிவிசி டுவாரா மேமணிக் குதிரைத்தான். (௬௧

மின்மாரி பொழிந்து விருதளிக்கு மேமேவார்க்கும்
பொன்மாரி பெய்தும் டொழியுமுகில் போலாத்தான். (௬௨

தென்பொழியா மைமலோடு சிறுநிடைநோ வகைகரத்தால்
மன்மதபல டுடும் வளையர்வாடு மாமுரசன். (௬௩

கந்தமலர்ப் பூங்குழலிசெந் நெருமுக மீனுடசி
சுந்தரனார்ப் பூசைசெய்யுந் சுடாமணிய நெயபிரன். (௬௪

மன்னவனும் வேலப்ப மாரனருள் சேயனெனுந்
தென்னவன்முத்து சுசறுப்ப ரென றைந்தல்வந்த (௬௫

பூதலத்து வாணா புநர்ராம நாதமன்னன்
சோதரனு வந்து துலங்குமருளைசலமால. (௬௬

தன்பின் னவதரித்த தாரணியிற் கீர்த்திபெற்ற
மன்னன் முருகப்ப மாரன் றனக்கிளைய. (௬௭

வள்ளல் பழனியப்ப மண்டலீசன் பின்னுதித்த
கள்ளவிழ்தார் வேலப்ப காண்டிவனுக்கினிய. (௬௮

பின்னோன் சிதம்பரவே ளென்றுலகிற் போபடைத்த
மன்னவரில் யாவும் வழங்குங் [illegible] (௬௯

சந்ததமு மீகை தருபழனி யபபமன்னன
மைந்தனு வந்துதித்து மாலாபர மணியேந்தரன (௭0)

செலவம வளர்ந்தேறத தேசததோா மெசசிவிட
நல்லறஙகள செய துமகிழ் நாளதனி லேயொருநாள (௭௧)

சத்யமலாப புடகரணி தானுடி நீறணிநது
நித்யமாரு சதயகிரி நேயாதிருத் தாளபணிநது. (௭௨)

நன்மிளகித் தண்டுலததா னுரியாசள பகதுவஞ்செய
யன்ன மருநதி யடைககா யிலையயின் று. (௭௩)

பொற்சரிகைச சூடிகடடிப பொன்னரைநாண மேறபூணடு
கற்கலசப பூண்முலையாா கணடுருக மனமதனபோல (௭௪)

வசசிரத்தா ளாழி வயஙகவிர லிறறரித்து
பசசையினுற் றெற றூ பதககமணி மாாபணிநது. (௭௫)

பொன்னுருமாற சட்டிநறும பூஞ்சாநத முமபூசி
நன்மணபபூ மாலை நறையொழுக மாாபணிநது (௭௬)

சுற்றத்தாா சூழுத துரைமககள சூழநதிருகக
நற்றமிழசோ பாவலரும நாவலருஞ சூழநதிருககை. (௭௭)

பட்டதது மனனா படைததலைவா சூழநதிருகக
வட்டமணி யாசனமேல மனனவனும வீறறிருநதான. (௭௮)

நான்வேட்டை யாடச கருததுளேண னிக கடடியமா
மான்வேடடைக காரருககு மறறவாககுஞ சொலலிடுமினா. (௭௯)

என்றுசொலலிக் கோமா னெழுநதிருநது பொனமனைககுட்
சென்றுமெயககுப பொறகவசம சோத்துநிஜா ருநதொடுத்துச. ()

நச்சைகட்டி யீட்டிகொணடு காநதிமிகு மமபுகொணடு
உசசிதமாயச சிததிரிதத வோஙகுவிலலுங கைபிடிதது. (௮௧)

ரத்நா பரணவொளி நாலுதிசை யினமின்னக
கொத்துமலர்ப பூஙகுழலாா குவிதனததின முததலமப. (௮௨)

சின்ன விடைதுவள வெண்கவரி வீசிவரக்
கன்னனென மன்னுலகிற் கணடவர்கள கண்களிபப. (௮௩

கம்பமத யானையொன்று காவித் தெழுந்ததுபோற்
செம்பொன் மணிமாடத் தெருமுகபபு வாசலவந்தான். (௮௪)

கீர்த்திமஞ்சரி.

கூறறி யொருமொழியிற றெருலபுவியெல லாஙகடநது
வெறறிகொணடு மீணடுவரும வெணபரியின மீதேறி. (அரு)

முததுக குடைபிடிகக முனனூல வடடமவரச
சிதாச ருநடடி னெகாளைப போயமறைகசச. (அசு)

சஙகு முழஙகத தவிலமுழஙகப பேரிகைக
ளெஙகு முழஙக வெழிலிகளின வாயடஙகக. (அஎ)

கொமபலமபாப பமனைப குளாகடலோ டுமபனைபபப
பமபுதொனி நாசசரம பையகுழலு மூதிவரச. (அஅ)

சிஙசடா லோஙகமறு தேசமனனா போயொதுஙக
அஙகவஙசய கொஙகூட காசருடல வோவருமப. (அகூ)

வேலெடுததும வாளெடுததும விலலெடுதது மமபெடுததுங
கோலெடுததும வீராதருங குணடெடுநதுக கொணடுவரக. (கூ0)

சததிபிடித துபபகடலபோற சாலாளாகள முனனடககக
குதநியெறி யீடடிசொடடைக் கொணடுபலா சூழநதுவரத. (கூக)

துபபாககி யோடிவரத தோமரஙகள கூடிவர
வெபபாகும வெபபுலிபோல வீரரண சூரரவர. (கூஉ)

மிசகுமரி மநதிரிகளும மேவுதள காததாகளுந
தசகநோரு சேவகருந தாதரிகளு முனனடகக. (கூங)

மநதபா சரியின மருமபொசிததுத தணடிகைககுச
சநயமிரி காநதா நமாகுதவ வேணடுமெனறும (கூச)

மெனசபரி வாலதுணிதது மீளுடசி சுநதராககு
நனகவரி யீசி நலமபெருக வேணடுமெனறும. (கூரு)

செஙகமல வாழபுதுவைச செஙகோலி ராமசநதா
அஙகன மகுட துரைராஜா பாதாமுனபு. (கூசு)

சிஙக விணைபிடிதது சேரவிடடுப போரமூட்டி
மஙகவிலாப பொறகடயம வாஙகிவர வேணடுமெனறும. (கூஎ)

கானமருவோா மிருகததைக கணடதுணட மாக்கியதன
மானமததைக கொணடுவநது மஙகையருக கியவெனறும. (கூஅ)

காணடா மிருகததைக கைபபிடியா கபபிடிததெம
பாணடியனா மெசசப பரிசுபெற வேணடுமெனறும. (கூகூ)

ஒவ்வொருவ ரொன்றுமன துடகொண்டு கூர்ந்து
கௌவையறு வேடர்கருங் காலிற ருலணிந்து. (௧௦௦)

காழுமிட்டு வாமமதிற கரமொரட்டி வெமபுலிவா
சூழ்விட்டிக ருனமிவட ரெதாங்விட்டுத தோலுடுத்து. (௧௦௧)

முளவெயிறு பனறியின முன்றிந்த மருப்பு
வெள்ளெயிறு நாளிபொடு வீரமார்பு கொண்டிலர். (௧௦௨)

விடகுலவு கொண்டல வொரு பெருமே று
வெடசவரு ருங்காரத்தான வேடவை நசசெலவிரும். (௧௦௩)

சாடை வலந்திருந்தோ ரமதரு பிறரொன்றும்
பேடையுடன பயிரியமமேவிந்நர (௧௦௪)

ராசநசா சாயருமா ரணெர நாரு மமரா
போசனத்து காடுடைய புரிதக் தாயடிபுதான. (௧௦௫)

நலல ருனமிது னைமைத பெருமான
சொலலுதன முனைந்தைய னடியவிர் நோடுநவன. (௧௦௬)

மனனனெதி வாதுமினற பாயாய் தாப மைகுவிந்துத்த
தெனனவனுர மயம வெயம பொரி ழுமுன. (௧௦௭)

ஏந்துசிறை காடை படமா வமையமும
வாயாதவிாத வேட டையுந்தான பாசார கேகிய ரய. (௧௦௮)

சேவலொரு கோடைதசை சோரதணைத்த சாமமை
காவலனே யினெருமபா வைவரமாய சேரவிரனமுன. (௧௦௯)

அமமொழிசேட டுணைமவிர் வுற றஙகார ஙாரு கடமமையன
மைமமருவு முசபி வனாயாரா வாதனாத்து. (௧௧௦)

வெவவனத்தைச சுறவில் வீசவித்து வேடமமை
கைவளைத்த விலவிறுடிய காவலா யங்கிருந்தார். (௧௧௧)

வேக வயபபுரவி விடபுங்கொ பேரிகைகள
சாகரங்கள போலொலிப்பதத்தசைசாரு மிகுமிர. (௧௧௨)

வெள்ளித்துப ராகமிகொண்ட வீரா மூவனிறுநதி
வள்ளலதிர்க் வேட வனத்தைக் சூழ்ந்துவிட்டார். (௧௧௩)

மாருதத்தாற பொஙகியெழு வாரிதியுருஞ் சுறுவபோல
வீரமிகு கான மிருகஙகள வநதனவே. (௧௧௪)

வெல்வாரும் யானைதனை வீழ்த்துவா ரும்மரையைக்
கொலவாரும் யானைதனைக் குத்திவிழச் செய்வாரும். (௧௧௫)

வில்லம்பா லெய்வாரும வேலெடுத்துய பாய்வாரும்
பல்லுகத்தி னெஞ்சம் பதைபதைக்கக் கொல்வாரும. (௧௧௬)

செய்யகலை மான்கவரி சிங்கமுயல் பனறிபுலி
மையக் குழன்மருந்தா ளுவுலறச செய்வாரும. (௧௧௭)

சண்ட வெயின்மறைத்துச் சக்ரவாகம பறக்கக்
ண்டபே ரண்டமதைக் கண்டு பரதவிக்கத. (௧௧௮)

தமபட்ட வோசையினற் றாழ்ந்தசிறைப பட்சியெலலாங்
குமபிட் டுருக்குலைநது கோநகரிற் போய்பபறக்கக். (௧௧௯)

கண்வலையிற் சிக்கிநொந்த காளையர்கண் காணவொரு
பெண்வலையிற் சிக்கினபோற் பெட்டைமா னின்றுழல. (௧௨௦)

வேட்டை புரிந்திடுமவ வேலையிலோர் பொன்மடமான்
பூட்டும் வலையிற் புகுதாம லேதாவி. (௧௨௧)

வெய்யகுழற் காரருக்கும வேடருக்கும ஞாளிகட்கும
நெய்யொழுகும் வேலெடுத்து நோபவர்க்கு மெட்டாமல. (௧௨௨)

நாவலாகள பாவறிந்து நற்றமிழாற் செயதசெழுங
காவியத்தைக கேளாக் கசடாபறந தோடுதலபோல. (௧௨௩)

காலவேகங கொண்டுசெலலக் காவலவன் சுபரமண்யன
மாலவேகங கொண்டொருபொன் மான்பின் றொடாநததுபோல. ()

பின்றொடத் தாவிப பெருநதூரஞ் சென்றதற்பின்
மன்னவனுந் தனகை வடிக்கணையி னற்றுணித்தான். (௧௨௫)

அம்மான் சுதையைமுறை யாலளித்த தன்மையைபபோற்
செம்மான் விழிகொளுமோர் சேயிழையைத் தந்ததுவே. (௧௨௬)

வாம்பரித்தேர் கொண்டசிலை மாரனெனுஞ் சுபரமண்யன்
றேம்பொழிலைக் கண்டதனுட் சேர்ந்துவிடாய தீரபபெண்ணி. ()

நீலமலா பூத்தொளிரும் நீள்வாவி நீரருந்திக
கோலமதன் பாசறையிற் கோவுமதன் போலவநதான. (௧௨௮)

மந்தாரங கோங்கம் வகுளங் கடம்பணிச்சங
கொந்தாரும் பாடலமுங் கோட்டுமலா கொட்டியிட. (௧௨௯)

புன்னைமரம் வேந்தாவரப் பொன்மலாகள் சிந்துவபோல்
வன்னப் பொடியுகுத்து வண்மலர்கள் சிந்தினவே. (௧௩௦)

துன்றிவண்டு பாடவன்னத் தோகைநட மாடியிடக்
கொன்றைமரம் பொன்சொரியுங் கொற்றவர்போற் பூச்சொரியச். ()
சம்பகப்பூங் காவனத்திற் றன்பெடையோ டாடுகுயில்
கொம்பனையாள் சந்துவிட்ட கோகிலகம்போற் கூவியிட. (௧௩௨)
மந்திவந்து பாய்ந்திடத்தே மாங்கனிக ளோங்கிவிழப்
பந்திபந்தி யாய்க்கிளிகள் பாடியிசை கூடியிட. (௧௩௩)
மன்றலுறுஞ் சந்த வனத்தினின்று மாமலையத்
தென்றல்வரக் கண்டுபொழிற் சிங்காரம் பார்த்திருந்தாள். (௧௩௪)
சம்பகப்பூ மேனிமின்னாள் சாதி பதுமினியாள்
அம்பிருக்குஞ் செங்க ணமிர்தகுண சுந்தரியாள். (௧௩௫)
மோககுண வாலை மோககுண சீலை
மோககுண லோலை மோககுணப பூமாலை. (௧௩௬)
சுரதசுகு மாரி சுரதசுக நாரி
சுரதசுச ரீரி சுரதபத வொய்யாரி. (௧௩௭)
எத்தலத்து மோவ வொழுகி மனந்திகைக்கச்
சித்தசவேள் கைத்தலத்தாற் றீட்டியிடுந் திவ்யசித்ரம். (௧௩௮)
பங்கமுறு மாரன் படைக்கரசு வேணுமென்று
செங்கமலத் தோனமிழ்தாற் செய்துவிட்ட பெண்ணுருவம், (௧௩௯)
ஆதியந்தந் தன்னில் அருசிதரு மென்பதின்றித்
தீதில்லாத் தேகமெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பு. (௧௪0)
வண்ட ருந்தியுமிழ் வாய்மிச்சிற் றேனையொவ்வா
தண்டாருந் திக்களிக்க வாழிதரு தெள்ளமுதம். (௧௪௧)
கோம்பிக் கொதுங்கிக் குளிர்புனத்தி லோடாமல்
காம்பரிந்த பூவணைமேற் கண்டுயிலும் பேடைமயில். (௧௪௨)
மெய்கறுத்துக் காக்கையொடு மேவித் திரியாமல்
மைகவிழ்த்த கண்ணார் வளர்த்தெடுக்குங் கூவுகுயில். (௧௪௩)
காடும் புனமுங் கடந்துமனம் வாடாமல்
மாடமிசை கீதம் வருத்துங் கிளிப்பேடு. (௧௪௪)
வெம்பியிடுங் கானகத்தில் மேய்ந்து திரியாமல்
பம்புமலர்ச் சோலையைக்கண் பார்த்துவரு பெண்மடமான், (௧௪௫)
மென்மலரைத் தேடிநித்யம் மெய்வெளுத்துச் சோம்பாமல
நன்னடைகொள் பொன்னிறத்து நாகரிக ராசவன்னம். (௧௪௬)

நஞ்சிருக்கும் பாம்பின் முடித்தலையில் வாழாமற்
பஞ்சின் நரகு மெல்லணைமேற் பள்ளிகொள்ளும் நாகரத்னம். (௧௪௭)

தங்கத் தனிச்சிமிழிற் சார்ந்து மறையாமல்
அங்கசவேள் மௌலிக் கழுத்தியிடுஞ் சீவரத்னம். (௧௪௮)

ஆதரநர் பேவு மணிவளைக்குள் மேவாமல்
அந்தரங்க மேவி யணிதரிக்கு மாணிமுத்து. (௧௪௯)

நாரிறுக்கி நீர்தெளிந்து நண்பாலிற் சோம்பாமல்
வாரிருக்கித் தாமுடிக்கும் வாச மருக்கொழுந்து. (௧௫௦)

வாரந்துக்கலக்கக் கட்டத்தில் வாய்வெருவித் தாழாமற்
சேர்ந்துகலக்கச் சதுதெளியுந் தெய்வமணத் தேன்பாகு. (௧௫௧)

சந்தணமுங் குங்குமமுஞ் சண்பகமு மென்றளவில்
கந்தமலர் நூந்துறையுங் காமப்ர வாகந்தி. (௧௫௨)

இன்னமிதா ரதநமெனு மிட்டமிகு தோழியைப்பார்த்
தென்னிடத்துத் தோளோ டிடக்கண் டுடிக்குதென்றாள். (௧௫௩)

என்றுசொல்லச் சச்சிய மோகினியே யிக்குதிகள்
நன்றிதரு மின்றுனக்கு நண்பணங்கைக் கூடுமென்றாள். (௧௫௪)

அந்த மொழிகேட் டமிர்தத்துணை சுந்தரியாள்
புந்திய மழுந்துவன்ப பூவெடுக்க வேங்கினந்து. (௧௫௫)

சம்பங்கி யெண்ணெ தலைக்கணிந்து பச்சைமஞ்சள்
சொம்பனையாள் பூசிக் குளிக்கமறைந்த தோழியர்கள். (௧௫௬)

கெண்டையெனுஞ் செந்தடங்கட் கிஞ்சுகவாய் கொஞ்சுமொழி
வண்டாரும் பூங்கோதை வஞ்சியிடை மாதினுக்குப். (௧௫௭)

பச்சைக் கற்பூரம் பரிமளஜவ் வாதுடனே
செச்சையொடு தண்பனிநீர் தேகமுழு துங்கிமிர்ந்து. (௧௫௮)

ஓதிக் குழல்முடித்துக் கோலமுல்லைப் பூமுடித்துச்
சோதிப் பிறைநுதற்குச் சுட்டியொடு பொட்டுமிட்டு. (௧௫௯)

வளைக்காதுக் கிசைய வச்சிரப்பொன் ஞெலையிட்டு
எள்ளலருங் கொப்பிட் டிலங்குசெம்பொன் வாளியிட்டு. (௧௬௦)

மூக்குக் குமிழுக்கமைந்த முத்துமூக் குத்தியிட்டுச்
சோக்குங் கருங்குழற்குச் செந்திருவுஞ் சேரவிட்டுச். (௧௬௧)

சங்கக் கழுத்திற் றாளமணி மாலையிட்டுத்
தங்கப் பதக்கமொடு சந்த்ரஹா ரம்புனைந்து. (௧௬௨)

வாரிருசகி விமமுதன வணணக்கிண் ணத்தினமணித்
தாரிருககு வேகிருததித தண்கமலத தாளிணையில. (௧௬௩)

தண்டையிட்டுச செமபொற் சதங்கையிட்டு மெலலிடையிற்
கணடையொளி ராவைகட்டிச காநதிபெற வேயதனமேற. (௧௬௪)

பாரக கலாபம பதிஞறு கோவைமணி
சேரக கலாபபயிற சிறறிடையிற கறறியிட்டார். (௧௬௫)

இற்றுவிடு மெனறய விடைககுறுதி செயபவாபோல
உற்றமணி நூாயகுசெமபொ னொட்டியா ணமபுனைநதார். (௧௬௬)

கஙகணமுமா பொறசரியுங கட்டுபவ ளைதகிராஞறு
செஙகணகப பொறறொடியுஞ் சேரக கரததிலிட்டு. (௧௬௭)

வறகட்டுங கொஙகை பதனைரங்க கேறறவசரக
கறகட்டு மோதிரமுங கைவிரறகுச சேரவிட்டு (௧௬௮)

கண்ணுககு மையணிநது காறசுசசெம பஞசணிநது
வண்ண மூலைககு மனை தடதொயயி லுமவரைநதார். (௧௬௯)

கறபகபபூ மாலைதனைக கையிலெடுத துபபட்டுறும
நற்பவளப பூஙகொடிககு நானைச குழுமுடித்தார் (௧௭௰)

பொன்னு லவைநதொரு பொறகொடிககுய பூணிடுவா
ரொன்ன வணிதரித்தா ரோட்டுமைககுத தோழியாகள். (௧௭௧)

அலலிருககுங கூநத லமிர்தகுண சுநதரியாள
வலலிசெறி காவிவை யலமொடுகக வேண்டாதாள (௧௭௨)

முததுவலலி ரதநவலலி மோகவலலி ராசவலலி
சிததவலலி ரதநமணிப செபபுமூலைச சோவலலி. (௧௭௩)

ரஞ்சிதசசொ லினைமாத ரதகமெனறு பேருளாசகும
நஞ்சிருக்குங் கோலவிழிகொள நணபான பாஙகியரும். (௧௭௪)

கூடியிருப பாலுங துலாவிவரப பனமயில
ளோடுவரும பேடையைப்போ லொணமொழியில வநதனுகி. (௧௭௫)

ஆய்நதவளைப பொறகரததுக சஞ்சிமணை நீரபுகுத்து
காந்தள்மலை யேறியிட்டக காரிகையும பூவெடுத்தாள். (௧௭௬)

ஆழியெனுங கண்ணு ளலாநதசெழும பூவெடுககத
தோழிமா ரெல்லாந் தொடாந்துநறும பூவெடுததார். (௧௭௭)

தஙகளங கஙகளுககுச சததுருக் களைககளைந்து
பஙகமுறச செயதுவிடும பான்மைபோற பூவெடுத்தார். (௧௭௮)

அற்புடைய மங்கையைவிட் டங்கேங்கே பூவெடுக்கப்
பொற்புடைய பாங்கியரும் பூம்பொழிலி லேமறைந்தார். (௧௭௯)

மங்கையரைக் காணாமல் மாதொருத்தி யாய்த்திரிந்து
கொங்குலவு சண்பகத்தின் கோலநறும் பூவெடுத்து (௧௮0)

மல்லிகைப்பூ செவ்வந்தி வாசமருக் கொழுந்து
முல்லைபாரி வண்டினங்கள் மூசியசிறு பூவெடுத்துச். (௧௮௧)

கண்டிச் செருந்தி செருந்சொவிளங் கனிவஞ்சிப் பூவெடுத்து
வண்டிருந்த கோட்டு மலரெடுக்க வாஞ்சைகொண்டாள். (௧௮௨)

நீலமலருந் தாமரைத் தடத்தின் பூவிருக்கக்
கோலநறும் வெங்கைக் குமிழின் மலரிருக்க. (௧௮௩)

மௌவல் முல்லைக்கு நரந்த வனசாதிப் பூவிருக்கச்
செவ்விப்பூ பாதலரந்த செந்தாமரைப் பூவிருக்க, (௧௮௪)

இப்பூவிற் செல்லாமொட் டெட்டாத் துவளித்ததுபோல
செப்புமுலையாள் செழுந்தருக்க மேடேறுகின்றாள். (௧௮௫)

செம்பவள மல்லிகையே சனடமயின் மாமரமே
வம்பவிழுங் கந்தமுகமே வாசமலர் தாரீரோ. (௧௮௬)

பாடலமே புன்னைகளே பைந்தருவே குங்குமத்தின்
தோடரமே நீரெமக்குச் சொரியுமலர் தாரீரோ. (௧௮௭)

சீதப் பனிநீர்ச் செழும்பயே மாதவியின்
பாதவமே நீரெமக்குப் பைம்புமலர் தாரீரோ. (௧௮௮)

பாரிசா தத்தருவே பளிமாமே மந்தார
தாருவே நீரெமக்கு நண்மலர்கள் தாரீரோ. (௧௮௯)

பூங்குமுத வாயமடவார் போனமறைந்தா ரென்னைவிட்டு
மாங்குயில்காள் கொய்தெமக்கு வண்ணமலர் தாரீரோ. (௧௯0)

பஞ்சரத்தின் மேலிருந்து பைஞ்சிறைமென் பேடையொடு
கொஞ்சியிடும் பூங்கிளிகாள் கொய்துமலர் தாரீரோ (௧௯௧)

என்ன வுரைக்கு மிணைமுலைப்பெண் வாய்மொழியால்
வன்னக் கிளிக்குலமும் மாங்குயிலும் வாயடங்க. (௧௯௨)

அம்பவள வல்லி யசைவதுபோற் றானடந்து
கொம்பளவு மாவின் குளிர்நிழலில் வந்துநின்றாள். (௧௯௩)

சந்த்ரமுக மாது தனித்தொருத்தி யாயிருக்கச்
சுந்தரஞ்சேர் பொற்புயத்துச் சுப்ரமண்ய னெம்பிரான். (௧௯௪)

கொண்டறவழு சோலைவளங் கோகனகப் பூவிழியாற்
கண்டுவரும் போதுமின்னைக் கண்டான் மனங்குளிர. (௧௯௫)

நீமடந்தை யோவன்றி நிலமடந்தை யோநாக
பூமடந்தை யோவயிரா குற்றதொரு கன்னிகையோ. (௧௯௬)

காலிரண்டும் பூப்பூந்துங் கண்ணிரண்டு மேயிமைக்கு
மாலைமலர் வாடுதலால் மானிலத்துப் பெண்ணரசே. (௧௯௭)

யாருமிவ ளென்றுமனத் தையமுற் றிசெவிக்குப்
பாகனைய செஞ்சொலிளம் பாவையாமுன் கூறலுற்றான் (௧௯௮)

எந்தவூர் போயா திருக்குமூலை சேர்த்துதனி
வந்ததே தென்னுடனோ வார்த்தைசொன்னா லாகாதோ. (௧௯௯)

சூரமகளிர் நாணச் சுராகமிறைவன் வந்துருப்பத்
தாரங்க ளனைக்கூடு தமயந்தி நீதானோ (௨௦௦)

கொஞ்சுமொழி ரம்பையரைக் கூடிச் சுகித்திருக்கும்
பஞ்சதரு விந்திரனார் பட்டத் தரசியோ (௨௦௧)

திங்களெனும் வெண்குடைக்கீழ்த் தென்றலின் தம்பட்டமுங்
கங்குற் களிறுடைய காமன் மனைவியோ. (௨௦௨)

அஞ்சநடை மின்னா ரபூசனைத்து யோர்த்தெடுத்து
வஞ்சமற வேதன் வகுத்ததும்மை விட்டாரோ. (௨௦௩)

சொன்னவனைப் பொன்னூற் றுலவுபலாக் காதலிச்
துன்றுமுகி லென்னுமவை பொருவினு மொவ்வாமே (௨௦௪)

வெண்பிறையை மனப்பானைகை விலவோ நுதலகமென்றெனறு
வண்பிறையும் விதூய மலைவில்லைச் சாய்மடண்டே (௨௦௫)

தென்னவனுஞ் சந்தரனும் பொனகமிலைத் தேவுமுங்கள்
வன்னவிழிச் துப்பகையை யாறுயிட வந்தவரோ (௨௦௬)

வண்டலம்புஞ் சோதாயினை வாணமுசத்தை வாயத்தசந்தர
மண்டலமென் றுறசளங்சப வந்திருக்கக் காணேனே. (௨௦௭)

ஊசலென்று கொந்தம்பொன் ஞேயிட்டு வாளியிட்டுத்
தேசுலவு மினசெவிபோற் செவ்வியுறக் காணேனே (௨௦௮)

காணச் செவிக்குழையிற் சாந்துவயி ரங்கடையும்
சாணைகா பூங்கவுளைச் சார்றுமிரு லொப்பாமோ. (௨௦௯)

மூக்குக் குமிழின் முழுமலரொன் றுலகிலே
மாக்கடலின் முத்தந்தது வாய்ந்திருக்கக் கண்டேனே. (௨௧௦)

துடியென் றுரைக்குமுனனே தோன்றிச சிவந்ததனைத்
துடியென்று ரைக்குமுங்கள் தூயவிதழுக் கெனசொலவேன. (௨௧௧)

வல்லியெனு மெனமருங்குன மதைக்கலவீர் வாய்க்குவமை
யலலிமல ரெனறலருமபசலில வாடிடுமோ. (௨௧௨)

முத்தநறு மூலலை முனைமுறுவ லொக்குமெனறு
முததமொடு யாழிசையின சொலலுக் கிலைவருமோ. (௨௧௩)

தங்கமொக்குஞ் செங்கை நாரத்தைத் தவளங்கிறச
சங்கமொக்கு மெனறுரைக்க புலவா கொவ்வாதே. (௨௧௪)

திங்கருப்பு நாணுமுங்கள் செயயதோட தூக்காரகண
டோங்கு மலையேறி யொளித்திருக்கு காந்தளுமே. (௨௧௫)

செங்களக வாழித் தகமுமுங்கள் கைவிறறு
மங்கையரே கலலுவமை யாமெனுதல் ராமணனே. (௨௧௬)

பைங்கிளிவா யெனறுவமை பண்டுநயாப் பீடுமுங்கள
செவவைவிரல சோநகதமைச செப்பினு மொப்பாமோ (௨௧௭)

தெங்கிளநீ ரெனமுகிழ்நது செயயமையினு லுங்களிந்த
கொங்கைக்குட்தத்துவமை கூறமணம வாராதே (௨௧௮)

தேங்கமல் துடிபெறுக தெயவ மறைபயிரமண
சொங்கருமமை செயது குமிப்பச சிறிதசிந்து. (௨௧௯)

நங்கை ... தடுப ...மொறு சலசமதைச
சிகைதயுறச செயதுமதன சித்ரமகு டமவனைநதும. (௨௨0)

நாந்துலகி லுள்ள உவமையெலலாஞ் செயதுமனங்
தேந்தபிற குஙகள திருமேனியைச செயதானோ. (௨௨௧)

காட்டிலவாழ யானைதனைக் காணிலஞ்சே னுஙகணெஞ்சிற்
கூட்டுவார்க் குளளிருக்கும போரயானைக் கச்சமுறறேன். (௨௨௨)

கட்டடாக கொங்கைக் கடயானைக கஞ்சியதற
குடபடாச சிஙகமருங கொலகியிடக் காரணமென. (௨௨௩)

மேருசிக ரத்திலெழு மேகந தவழந்ததுவோ
ஆர மணிமுலையி லார்ந்தகறுப பென்சொலவேன. (௨௨௪)

ஆலிலையோ கோலவயி றுறறினிடை நீரசுழியோ
நாலம புகழுமுஙகள் நாபிக கிணையாகுமோ. (௨௨௫)

மென்முலைமால்யானை விசிக்கு மொருத்தியோ
வுன்னியிடும் ரோமத் தொழுங்குக்கு கென்சொல்வேன். (௨௨௬)

அலகுற் சுனையி னலையெறிந்த தோமடிப்பு
வலவிருக்குங் கொங்கை மலைக்கிவரும் பொற்படியோ. (௨௨௭)

அங்கங் குழைந்து மருங்கா னகத்துழன்றுஞ்
சிங்கந் திரிவதுங்கள் சிற்றிடைக்கு நாணியல்லவோ. (௨௨௮)

வேயிருக்கும் பொற் சந்தோண மெல்லியலீர் மின்சொடிபோன
ஞாய மிருக்க நடுவிருக்கக் காணேனே. (௨௨௯)

மீனக் கொடிதரித்த வேளிருக்குந் தானமொன்று
கானப் பிணைமடமான் காற்குழம்பு போலுமுண்டோ. (௨௩௦)

பூங்கதலித் தண்டிருக்கும் பொற்றொடைக ளினமுழந்தா
ளோங்குபுனல் வாழலவ னொப்பென்று லொப்பாமோ. (௨௩௧)

கனணிவராற் கன்றோ கணைக்கால் பரடிரண்டும்
வன்னத் தராசின் வடிவைக் கவர்ந்தனவோ. (௨௩௨)

கந்துகமோ காற்குதிகள் காமகலைப் புத்தகமோ
அந்தப் புறவடிகளோர்ந்துவிர லுந்துகிரோ. (௨௩௩)

வெண்மதியோ காலங்கங்கள் வெள்ளோ திமத்திறசோ
தண்கமலத் தாளிணையின் றனுவமைக் கென்சொல்வேன். (௨௩௪)

கானப் பிடியுங் கடவுளனத் தினபெடையும்
நானக் குழலின் னடைபோ னடந்திடுமோ. (௨௩௫)

காரிலுறு மின்னோ கலபமட மாமயிலோ
வாரிறுக்குங் கொங்கைமட மாதரசி நின்சாயல். (௨௩௬)

மாந்தளிரோ மேனி வனவேங்கை யினமலரோ
பூந்திதலை யென்றுவமை பூதலத்திற் கண்டேனே. (௨௩௭)

பின்னழகை நோக்கிலிந்த்ரன் பெண்சசியைப் புல்லுவனோ
முன்னழகை நோக்கிலவிண்டு மோகினியின் னுவானோ. (௨௩௮)

பாங்கியரு மில்லாமற் பைந்தொடியீ ரிப்பொழிலிற்
பூங்கொடிபோல் வந்ததுமென் பூசா பலந்தானோ. (௨௩௯)

ஓர்வசன மென்னோ டுரைக்கிலீ ருங்கள்மொழி
பாரறிய வொண்ணாப் பரம ரகசியமோ. (௨௪௦)

வசிரதத்தோற் சஞ்சியிற்கு வந்தடைந்த மாதனத்தைக்
கவர்ந்திடப்பந் தனஞ்செய்தல் கருணைக் கியல்பாமோ (உசக)

கூடியொரு முகத்தாய்க் கொடுத்திரோ யாமாகிற
கோட்பு இல்லாத மனிதர் கோவையுமாக் கியேனே. (உசஉ)

நாய் பெருமப் பவளத் துண்டவிதழ்த் தங்கிரேற
பேய்ப்பசும் பொன்னணிந்த நேசமெல்லாம் பூட்டேனே. (உசங)

வாஞ்சையுடனென்னை வாயமலர்ந்து வாருமென்றற
சாஞ்சிப தேசமதைத் தைக்கொண்டு சேர்ந்தேனே. (உசச)

மாமாதுமோரா யை மணந்தகாள றபாயக்கி
நாமாதிரை நணணிஞ னாராகள. (உசரு)

இந்திரனுக் கந்தரியை யெய்தினனை யானுமுமமா
சொந்தமதாயச் சேர்ந்த றுகனுக்கிழுண்டாமோ (உசசா)

சக்கைமங்கை தன்னையுற்றானை யறுப் பித்துமைந்தான
சங்குலப்பா ழுமருமையென சமைமாதிக்குள் ளைப்பேன்றே. (உசஎ)

மாமாந்த பொன்மணிப்பூண் மகளைக்காஷ் பின்னிவைபோ
சாதித்தய பாட்டுத் தனிந்தகைறதன் றமாகிக. (உசஅ)

கைத்தாள பாண்டுசொண்டென சாமா மதுமொயமா
மதுநளமுந்த போரொடிரவிக்க வாந்ருழுந் தானமைய. (உசகூ)

நவமாச யமெனவே மாநமிட றுங்குற ற
புன்மையெல லாதீங்கிப புங்கமசிபு கொண்டேனே (உருO)

எய்க சயையுடுத்து மேகங்ளை நீ னெறனாகுப
செய்ய மறைகலையைச் செய்மைபெற்ற சாதித்தார (உருக)

சண்ணியமாய்ச் சாரிகையே தறுந்த தெளிவுறறு
வணணச் சலைபு மணிமேனியொருவ. (உருஉ)

நுடபமா நனறால பொடிந்து மியல ப்பிந்து
வுட காமற போனசுல மாலயணி னெருந்த்நரி (உருங)

நாகபந்த மீது நசைவைத்து மாவுறறுத
தேகம புளகிப்பவே சிந்தைமகிழ் கொண்டேனே (உருச)

சந்தியுற விங்கு தனியாக வந்தவெனை
விந்தை பெறுவிழைவு வேட்டைக்கு நீரைந்தால. (உருரு)

வாமதத்தே றேறி மலைசசால வநதனைந்து
சேமக் கலைகுலையச் சிங்க மருங்குழலா. (உருசா)

சண்டபுரு வாரபாக் களகண்டந் தானகுழற
வண்டத தனயானை மதத்தகதநாக் கைவசங்கொண்ண (உருஎ)

மோட்டம பிடித்திருமா றேறிப் சிவசகவுகிற
சாடடைக் கவிந்து சனவேடம் மாடேனே (உருஅ)

இப்பொழுதே யென்சொற் கேட்குவதி லையமில்லை
மைப்படியுங் கண்ணுய மருவாமற் போவதுண்டோ. (௨௫௯)
கத்துங் கடலைக் கடைந்துதிரி யாமலவிண்ணோர்
புத்தமுதங் கண்டுகளி சொள்ளாமற் போவதுண்டோ. (௨௬0)
வான்கூடு முச்சி மலையிலனு காதுவரும்
தேன்கூடு கண்டுவண்டு சேராமற் போவதுண்டோ. (௨௬௧)
தங்கச் சிகரத் தடமகா மேருவெனக்
கொங்கையிணை தாங்குங் குயிலைவிட்டுப் போவேனோ. (௨௬௨)
கஞ்சமலராக் கண்ணனருள் சாதாபா வேள்தொடுக்கு
மஞ்சு சரத்தா லடிகப்பட் டாருந்துசாண (௨௬௩)
குன்றி லுலவிக் குளிருநதி தோயந்துவருந்
தென்றலெனும் வேள்தேர் தேகச்சிறை பாயுதுகாண். (௨௬௪)
கண்டவுட னேபுணரா தாகில் மரணமென
றுண்டொட்டியே யுரை வுதத்துக் கேற்றதுகாண். (௨௬௫)
மட்டவிழ்தார்ச் சங்கைமைச்சன் வள்ளிமின்னைச் சேர்ந்துவந்
துட்டியந்தன் கண்வர் சைதையுடனே சடியதும். (௨௬௬)
தாமொத்துச் சேர்ந்ததன் மித் தாயமா ரறிந்ததுண்டோ
வாமக் குயமென்மருங் கடாக்கினார் போலெங்கணும் (௨௬௭)
வாசமலர் பூந்தொளிரும் வல்லிபன்னீ ரிரோனீர்
ராசநகர் மன்னனென்னு நன்றாயமிப்பீரோ. (௨௬௮)
என்றுசொல்லி நீர்வேட்டைக் கேறுமவிட்டாய ராணுடவாகக்கு
நன்றிதரு தெள்ளமுதா ராடித் தந்தவர்போல். (௨௬௯)
மேகநிறப் பூங்குழல்கொள் மெல்லியற்கு மன்மைசொல்லித்
தாமரைப்பூச் செங்கைதன்னைத் தொட்டு நானினருள். (௨௭0)
கன்னனெனும் ராசநகர் காவலபுரி சோபனம்
மன்னவனு மிகக்வெழில் வாய்மாதிலக்கு மங்கையுடன். (௨௭௧)
சம்பங்கி வள்ளி தளிர்த்துப் படர்ந்த நண்டு
கம்பஞ்சு மந்த கனகமணி யாடரங்கில் (௨௭௨)
வாசங் கலந்த மலரமளி யின்மீது
வாசவ னுஞ்சசியும் வந்திருந்தல் போலிருந்து. (௨௭௩)
தாம்பூல முண்டுநறுஞ் சந்தனமுந் தானணிந்து
தேமபூவின் மாலைதன்னைச் சோதத்துக் குழன்முடித்துக். (௨௭௪)
கற்பகப்பூங் காவுமிளங் காமவல்லி யும்போலப்
பொற்புமிகு மன்னவனும் பூவைமொழி யும்புணர்ந்து. (௨௭௫)
பேடுமன்றிற் சேவலும்போற் பெண்கொடியு மன்னவனுங்
கூடி மூவிருமொன்றாகக் கூடிக் கலந்தணைந்து. (௨௭௬)

வாவிநறு நீரளைநது மணடபததில வநதிருநது
காவினெழில சணடு களிததிருககும வேளைதனனில. (உஎஎ)

மானினடி பறறிவநத மனனனடி யைநதொடாநது
தானையெலலா மோராமுகமாயத தணபொழிலில வநதணுகி. (உஎஅ)

மனனவனைச சாண வருமுனவர வாரநதையெலலாங
கனனனெனுஞ சுபரமணிய சமடீர னுஙகேடடுக. (உஎகூ)

சானப பிடியைக கலநததனை விடடுவெரு
மானையைபபோற றைநதொடியை யஙகே நிறுததிவநது. (உஅ0)

இநதிரனபோற சேனைக கெதிராகச சணடுபடை
சநதிரனைக கணட தடஙகடலபோ லாநதனனவே. (உஅக)

சறபாததுச குஞசிறுமை கறபேசருங கைநநலததான
பொறசிவிகை யேறியநதப பூஙகா வனமகடநதான. (உஅஉ)

தானைவரச சேவாக டகஙவரச சுறறிமத
யானைவாப பெரொலியா லணடமுஙக டுஙகிறிய. (உஅங)

ராசஙகா புரகுலா ராசாநநத ரேசர
நேசமுடன றெணடனிடடு நீறணிநது மாலபொணடு. (உஅச)

அஙசயறக ணமமை யடியிற பணிநதெழுநது
சிஙகக கொடிததலைவன றிணபரியின மீதேறிப. (உஅரு)

சஙகீத நாகசாரந தாரையொடு பேரிசஙகம
டஙகாவி ரோசையொடு நமபடட வோசைபொஙக. (உஅசு)

கடடியாக டஙகளிணை சைநீடடுப பநதலததில
மடடிலலாக கீரததிபெறற மாராச ராசதுஙகா. (உஅஎ)

ராசஙகா மாரா ரணரஙகச சிராவல
லாசமிரு தேவேநதரா லாவணய பூரணசநதரா. (உஅஅ)

வீரியபர தாபசநரு வீரகர பாளயுதத
சூரபுஷய ராகரதந சோபித கரீடசிநரா. (உஅகூ)

காமா பராககுமலாக கணறு பராககெனவே
காமமிகு பூவையாகள காளாஞசி யேநதிவர. (உகூ0)

மாமதிபோற பூசசகர வாளக குடைநிழறறத
தாமரைபோற கண்மடவார சாமரஙகள் வீசிவரத. (உகூக)

தஙகக கொடியிரணடு தாஙகிவரும பொறகொடிபோ
லஙகஙகே மினனனையா ராலாததி யேநதிவர. (உகூஉ)

வன்னக கலைசரிய மாமணிபபொன மேகலையுந
துன்னிக குழலத தொடாவார சிலமடவார. (உகூங)

பொன்வளையல சோரமுலை பூசுசாந தமபொரிய
மன்னவனைக காண வருவார சிலமடவார. (உகூச)

ஏந்தன்மெய்ச் சந்தனத்தி லேந்திழையாள் பூண்கூவடு
தோயந்ததனை நோக்கிநெஞ்சு சோர்வார் சிலமடவார். (௨௯௫)

டாரத் தனசகுவடும் பைங்குழற்கா டுஞ்செறிய
வீரன் றனைமருங்குல் வெள்ளிடையி னேகிநின்றார். (௨௯௬)

மஞ்சனைய செஞ்சரத்து மாலப்பாமணியோ தூரள
கொஞ்சுங்கிளிமொழியார் கூடியதைப்பாராமல். (௨௯௭)

மாங்காது வாழியென வாமபரியை விட்டிரங்கி
சோமானுஞ் செம்பொன்மணிக் கோபனைப் பிடிபுகுந்தான் (௨௯௮)

இத்தலத்தி லேந்தலரி யோதசனமேல் விற்றிருப்ப
சொத்தலாங்கு பூயபொழிலிற் கந்தறரிபு யனையாள். (௨௯௯)

கோணு மகிழ்ந்துசச் சோசனைப்ப ..ணையனவார்
காணுமற் சிறதை கலங்கி மீசவா... (௩௦௦)

கொண்ட மனைத் தேடுகின்ற சோர மயிற்பம்படைபோறு
றண்டலையும் பூந்து தடவா வியுமாங்குதம். (௩௦௧)

பார்த்தாள் பதைபதைத்தாள் பைங்கொடிபோ னின்றுடலம்
வோத்தாள் பெருமூச்சு விட்டா ளுடலயார்த்தாள். (௩௦௨)

யான்செய்த தப்பிதமே தென்றுளைங்கலெய்யுப்
தான்செய்த வாளியிற் காமாமயில் போலுருநறாள். (௩௦௩)

என்னோ மும்பிரிபா யெனவிருந்தேன் ..னிவன்தனி
லின்னேரம் வாரா தெழுந்திருந்து சென்ற துனை. (௩௦௪)

மார்க்ககமோ வென்றுளமயங்கினாள் விம்மிவிம்மி
காக்கடலின் முத்தனைத்தனாலவா யிற்சவிழ்ந்தாள். (௩௦௫)

பொன்சொரியு மென்மலரா ராபூத்துசு சொரிந்திருந்து
கொன்றைகா ளென்னுசைதசொன்னவரைக் காணீரோ. (௩௦௬)

வந்தனுஞ்செய் தேன்சொரிந்தி யாமரங்காள் வார்மிகு
சந்தனங்கா ளென்னுசைப்பகாரனவரைக் காணீரோ. (௩௦௭)

வண்டுளருந் தோங்கினமரா ராளசடம்பினங்காள்
கண்டனமலா காளெனது கண்ணனவரைக் காணீரோ. (௩௦௮)

மான்காள் மயில்காள் மடக்கிளிகாள் வண்டினங்காள்
கான்காளயா னுசைகொண்ட காமனவரைக் காணீரோ. (௩௦௯)

பாகனைய செஞ்சொற்பயின்றுபெடை யோடுலவுங்
கோகிலங்கா ளென்னுசைக் சோவைவரைக் காணீரோ. (௩௧௦)

பண்மானுந் தீஞ்சொன்மடப்பாவையார்போ னேக்கமுறும்
பெண்மானை யெங்கள் பெருமானைக் காணீரோ. (௩௧௧)

யென்னைய பச்பாபி யிருஞ்சோலை யிறபுணர்ந்த
முன்னவனு மென்னை மறந்துவிட்டுப் போவானோ. (௩௧௨)

ஆங்கணிளஞ் சோலைதனி லாடவரு மாயாதரு
செங்கணர விந்தனமனந் தேறரியிங்கு சோர்ந்தாளே. (௩௧௩)

தாமவயில வேலரிந்துத் தந்திரமாய வந்துதனி
மாமயிலோனென்னை மருவி மணந்தனனே. (௩௧௪)

கந்தனென்றா லாதிருசெங் கண்ணுணடே தேவகிதன
மைந்தனென்றா ல் மேனியுஞ்செவ் வண்ணமுறற் காரணமென். ()

காட்டினிலவேட் டைக் குவந்த சளவனெனுஞ் சாரமணய
தாட்டிகனபோந் நானலது பந்தேகம வேறுமுணடோ. (௩௧௬)

ஏமமுற வேங்கலந்த வேந்திழையை விட்ட கனறுற
காமமுற வேங்கிக் கலங்குவளென் றெண்ணுறனே. (௩௧௭)

நனமனது போலொத்த நன்மையளன் றிமாட்டான
கனமனதுஞ் சாரியென நு காணவெட்டாய் தொண்டாளே. (௩௧௮)

சாமசாம பாயாரிட்டந்தாற காலமிவட போந்துமாறேறா
தாமர குழலியாபாற பாருதுமென றெணணினரே. (௩௧௯)

இப்பாடயோ வருசமி றவா வெனவறயிந்நா
லொயாழியுங் கைம்பாட ரணடுவாங் கேளோரே. (௩௨0)

நானே நடந்தவனூா தனனை யடைதுமென்றுல
மானனையாா தேடி மயங்கி வாடுவோ. (௩௨௧)

என்ன வுருகி யிணைபிரிந்த மானபோலப
பொன்னனைய வண்ணமுலைப் பூங்கொடி யுமாசையுறறுள. (௩௨௨)

இங்கே மனமுருகி யேந்திழையா ளருகிடப்ப
வங்கே தொழிலிலமல ராயந்தெடுத்த பாங்கியாகள. (௩௨௩)

மினன விடை துவள மேகலையுந் தாளெலிக்க
வனன மலரொடுத்த வஞ்சிதனைக் காணமல. (௩௨௪)

வேறுவனத் திலவந்து விட்டோமோ வெனனவுனனி
நாலுமலாச் சோலைதொறு நாடிந் திரிந்தலைந்து. (௩௨௫)

மெலலணிசசம பூபாடினும வெந்துயாகூா சிறறடியின
நலலருழி கணடாா நடந்தா ரனைவோரும. (௩௨௬)

போனா நெடுந்தூரம பூவைமொழி யேகிளியே
தேனா கருங்குழலே சேயிழையே யென்றழைத்தாா. (௩௨௭)

செங்கயற்கண் மையழியச சேலைகுலை யககிடக்கு
மங்கைதனைக கணடாாகள வாஞ்சையுளள தோழியாகள். (௩௨௮)

தாகமோ தெயவததின சலலியமோ காமபிரிந்த
சோகமோ வெந்தத துயரகளிட்டி பட்டதுவோ. (௩௨௯)

என்ன மயககமோ எனறுகலை யைதிருத்தி
வனனவளைப பொறகரததால் மாதைமடிமீதுவைததாா. (௩௩0)

வாவிநறு நீரதெளிசக மாமூாசசை புநதெளிந்து
காவிமலாக கணணுள கலககமுறறுள போலிருநதாள. (௩௩௧)
கொஙகையிதழ மைககட குறியனைததுங கணடுமட
மஙகையருமயாவதெனறுா வாாதசைதச கிடமுமுணடோ. (௩௩௨)
கையை நெறிததுமினனைக கைலாகிற பொனமனைஙகுப
பையங கொடுபோயப ஞசணையின மேலணைததாா. (௩௩௩)
காமசரம பாயச கனமுலைமேற பூணடமுநதுத
தாமம பொரிநது தடாகைவலை சிநதினவே. (௩௩௪)
பைநதாது தூவிப பனிமலயச சாாதனொநது
மநதா நிலமுமமாயுமவாாத தானுமுனறுள. (௩௩௫)
பைஙதொடியா டனவநததமபாாததுச சகிபாாகள
சநதனமுமபுசிமெலமேற றணபனிநா தூவிவிடடாா. (௩௩௬)
வாழை யிளஙகுருததை வாரி விரிததனமேல
மாழைநெடுஞ செஙகண மடமானைச சோததியிடடாா. (௩௩௭)
தேனமொழியாா செயதபெருஞ சீதவுபசாாமெலலாம
மானபகைச மாடடாமல வாயதிறநது சுறறுறறுள. (௩௩௮)
பொஙகுமபு ாபிறிநது புரகினற பாாதயெனறென
பொஙகைக குடமவெதுமபச கொணடுவாது கொடடிவிடடாா. ()
பொனறளிாககை மாதரொடு பூசனமதன றோததனை,ந
தெனறலெனறு சொலலித திறநதுவிடடாா சாளாததைச. (௩௪௦)
சேறகருஙகண மெனறளிாககைச சேடியரோ யிமமருநதை
பாறகுமுமபென றேயுாைததென பாறகுழு மங தநநீரோ. (௩௪௧)
என்று வருநதுமிநத வேநதிழையாள செயலயெலலா
மனறவடன றுயககுாைததா ராஙகவளு மோடிவநதாள. (௩௪௨)
வண்டாா குழலி மணநத குறியனைததுங
சணடா ளிகுளையிளங கனனியாமேற பூசலசெயதாள. (௩௪௩)
எலலாருங கூடி யிருககவநதப பூவனததிற
சலலாபமாயொருவன றுனனையக காரணமென. (௩௪௪)
உளளபடி சொலலுமென்ன வோஙகுமெழிற பாஙகியாகள
புளளிருககும பூமபொழிலிற பூவெடுககப போனதுவும. (௩௪௫)
அஙகஙகே சென்றுமறை வானதுவு மானனையா
ளிஙகே தனியா யிருநததுவுஙகணடதுவும (௩௪௬)
உண்மையொடு சொலலிவிடடா ரோாநதசிநதா வலலிசொலவாள
சணபகபபூங் காவனததிற சஙகையுறற வேளையிலே (௩௪௭)
நாற்றிசையும போயததிரிநது நாடினே மவவனததில
மேறறிசையிற போனதொரு வேநதாடி போறகுவடு. (௩௪௮)

அந்தவடி கண்டதுவு மல்லாமற சுபாமணய
பிரதைமதன சானகததில வேடடைககுப போனதுவும (௩௪௯)
கொமபுத தொனியு குரறரெனியு மெணடிசையுங
மெபமுறக கேடடதொரு காரணமு முணடென்றாள. (௩௫௦)
ஆமாகி னிசசயமே யனனாடை பினனரசே
மாமாய காரனிநத மானகுயிலைக கணடானே. (௩௫௧)
தொயயிற குயநதமுருந தோகைநலலாள பொனனிறமா
மெயயழகுங காணிலநத வீரனவிடடுப போவானே. (௩௫௨)
வடடவுல கமபரிக்க மாலநபர மணயமனனன
கடடழகுங காணிலநத கனனிவிடடு மீளவானோ. (௩௫௩)
தாயையறி யாமலாதத தாராவேநத னெனசேரவான
சேயிழையு மபபடியே சேரவதறகு நாயமுணடோ (௩௫௪)
குறற மொ நவாசெயததாற பொறறவனே டேயுரைபபார
கொறறவனே செயதவிநதக கோலததுக கெனசெயவோம.(௩௫௫)
சித்தமுமந் தமபொழிறகு சேரிழையே போகேலென
றெததனையோ சொனனேனே னிதமெனறு கேடடாளோ. (௩௫௬)
பறறெனது சொறகேளா வாயபரசங கியெனறிடினும
பெறறமனம பிததெனனும பெணமதியாற கூறுகினறேன.(௩௫௭)
பொனனனையா ளவனநதற போனதேன போயிடினுந
தனனநமபியிவருந தானிருபச சாரணமென. (௩௫௮)
நவெடுக்கப போயிருநதாற போனவுட னேவநதாள
காவடுத்துக காவலனபாற கைகலக்கப போனவளகாண. (௩௫௯)
ஆங்கினெசெல மனனவனை யாரவமொடு சேரநதவளை
வாயாருகவாத சொலலி வசைமொழியக கூடாதே. (௩௬௦)
கெநதுக கிழவிசொறபககுக கிணணமுலைக கன்னியிவ
ளநுசரவளோ வூரி லனைவாககும நாமமவைபபாள. (௩௬௧)
செயயிருக்குங காருடா செலவனிடம பெணவசிய
மையிருக்கு தெனபதநத வஞ்சகியு மோராளோ. (௩௬௨)
இபபடிபபோ லேந்திழையா ளெததனையோ வுததமைக
கைபபிடிததோ ருணடெனவுங் களளியறி யாததுணடோ. (௩௬௩)
பேதமையே மாதருக்குப பேரணியெனன் றோதுகினற
நீதி மொழிபபடியே நேரிழையுஞ் செயதுவநதாள. (௩௬௪)
யாதொலலா ளங்கிருக்க மாலநபர மணய மனனன
காதலொடு யானளிதத கனனிதனைக கூடியதும. (௩௬௫)
வஞ்சமலா வேதனிடட சடடமேயே யலலாமல
வஞ்சியனா னோவதெலலாம வாயவலிககுக காரணமே. (௩௬௬)

இப்புவியில் வாழ்மனுடா ரெவருக்கு மொருகுரு
மொப்புகின்ற னமணமே யொண்டொடியுஞ் செய் [illegible]
பேர்புகிக சேற்றவொரு பேர்புச னேயிவனு
யாரனுக்கு மேற்ற மண மகளு [illegible] ரனிவளே (அ
றுறப்பிறப்பிற செய்த பு [illegible] பூசை யினாலன்றோ
கற்பசப்புஞ் சோலையிற்போயச சற [illegible] தன்னைக சொண்டிவந்தாய்.
சாரகரையென ராவணத [illegible] றணைடேனமறை டொழிந்த
திசகனைய மெனமொழியா ளெனைநீ ரவ [illegible] செய்தாயே. (கூள
என்ன மகளு [illegible] [illegible]
லன்ன மருத்துமயனி [illegible] நகிமார [illegible]. (கூஅ
கன்னனமொழி யேயா [illegible] மனைய
மன்னவனைச் சோர [illegible] மசராசி யாயவாழ் [illegible] (கூ௨
ஓங்குபுகழ் [illegible] மெலா மோங்குடை [illegible]
மாயதுயிலே யெண் [illegible] கடனை [illegible].
செப்புகனமுன முக்தச கிவிரை [illegible] கொண்டு
மைப்பட [illegible] வாயி [illegible] ததின் [illegible]. (கூ௩
[illegible] சிவிகை [illegible]
[illegible] கையை [illegible] விட்டார் (கூ௪)
[illegible] சொற்படியே [illegible] யும [illegible]
[illegible] வேவாழ் [illegible]. (கூ௫)
பாரினைய மெனக்குக [illegible] லகளை [illegible]
தோகை யமிர்தகுண [illegible] சியாள [illegible] (கூ௬)
நீர்வாழி யிந்த நிலய வாழி [illegible]
ஊர்வாழி சுபரமணைய வு [illegible] மறந [illegible] வாழி. (கூ௭)
செந்தமிழும வாழி செழு [illegible] வாழியெனறன
னைந்தமிழெனறுள்ளுய படா துலகில வாழியவே. (கூ௮)

சா த க ம ஞ் ச ரி.

முற்றிறறு.